

Újfolyam

44. szám

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

A Budapest-Fasori Református Egyházközség Hírmondója

2010. február

**„Féljenek téged,
a míg a nap áll
és a meddig a hold fénylik,
nemzedékről
nemzedékre.”**

(Zsolt 72,5)

TÚRMEZEI ERZSÉBET

Gyertya

Kis karácsonygyertya. Szép fehér.
 Felül törött. Talán semmit se ér.
 A belén észrevenni már, hogy égett.
 S én mégse dobom el mint semmiséget.
 Nézem, elémbé állítom,
 Majd a kezembe' forgatom.
 A cirádáit, ferdeségét,
 törött voltát, sok betegségét
 mind tudom már, mind ismerem.
 Igénytelen, értéktelen.
 Szépsége, ékessége, ára
 nincs semmi. Mégse dobom el.
 Félreteszem karácsonyára.
 Majd a lángjába néz szemem,
 s nem lesz nekem
 igénytelen, értéktelen.
 Sok betegsége, ferdesége,
 törött volta nem semmiség-e,
 ha ott lobog az ágon,
 s vezérlőm, világom,
 útmutató fény Betlehem felé?
 Tekintetem sugarát issza,
 lelkem száll századokon vissza:
 a nagy csodát csodálja újra
 és megremeg belé.
 Magában semmi. Félredobnám.
 De ha zöld fenyőről ragyog rám,
 a szívem fölviszi az égig,
 az eget meg lehozza hozzám.
 Kezembe' forgatom, nézegetem,

s valami egyre azt súgja nekem,
 hogy ez a kis gyertya az életem.
 Görbe, törött, beteg.
 Valami, amit senki nem keres,
 mert észrevenni nem is érdemes.
 Végigélni se volna érdemes,
 ha nem lenne karácsony...
 ha ki nem gyúlhatnék sokadmagával
 karácsonyesti csodálatos fákon...
 ha Betlehem felé utat mutatva,
 nem ragyoghatna, nem világolhatna,
 végigélni se volna érdemes.
 De van karácsony, s én úgy szeretem
 kis gyertyaéletem.
 Ameddig karácsonyra vártam,
 értelmét, célját soká nem találtam.
 Míg egy szép angyalénekes,
 halk estén Betlehembe értem,
 s fel nem ujjongtam: „Most már értem,
 Most már tudom, miért is élek
 ezen a nagy sötét világon:
 hogy világítson kicsi gyertyalángom
 előre, Betlehem felé
 és megváltatlan, Megváltóra váró,
 sok emberszív dobbanjon meg belé.”
 Kis karácsonygyertya. Szép fehér.
 Felül törött. Talán semmit se ér.
 De ha zöld fenyőről ragyog rád,
 a szíved felviszi az égig,
 az eget meg lehozza hozzád.

AZ EGÉSZ TEST

és újra ezt választja. Még az Istent ismerő nép körében is előkerül ez a gondolkodás, hiszen ezt olvassuk a Bírák könyvében: *„Abban az időben nem volt király Izráelben, mindenki azt csinálta, ami neki tetszett.”* (Bír 17,6)

Most azonban nem az általános helyzetről kell nekünk elsősorban gondolkoznunk, hanem arról a különlegesről, amiben bennünket Atyánk, Jézus Krisztusban, a Szentlélek által részesített. Hiszen mi az Ő népe közé tartozhatunk kegyelméből, s nekünk a Királyok Királya az Urunk. A mi életünk programja nem az, hogy mi tetszik nekünk, hanem az, hogy mi tetszik Neki. S mi már egészen biztosan tudjuk, hogy ez a jó nekünk, ez a helyes, ez az igaz és ez a hasznos. Mi már nem a magunk feje szerint élünk, hanem Fejünk szerint, Aki a Krisztus. Ő az, Aki a szétszóródottat összegyűjti, Aki a széttörtet összerakja, a leromboltat felépíti, az elválasztottat egygyé teszi. Ő az, Aki az egészet láttatja velünk, és az egészről tanít most minket, az egész testről, az Ő testéről, az Egyházzal, a gyülekezetéről.

A teljes Efézusi levél az anyaszentegyházzal tanít, arról, hogy Isten gyermekei egy közös test tagjaiként, együvé tartoznak és egymáshoz tartoznak. Együtt élnek, együtt növekednek, együtt tölthetik be küldetésüket. Pál apostol a Korinthusi első levélben különös módon leplezi le és teszi helyre az elkülönülés éretlenségét, és mutatja fel a Krisztus-test egységét. Számunkra is nagy tanítás mindez, és csodálatos lehetőség, ha arra gondolunk, hogyan és mit is készített és készít el nekünk Urunk. Fedezzük fel, azonosulva vele éljük meg boldog örömmel, megcselekedve mindazt, ami a mi részünk benne, hogy a láng ne csak részekben lobbanjon, hanem egészben.

Lekció: 1Kor 12,12–27

Textus: Ef 4,16

„Az egész test pedig az Ő hatására egybeilleszkedve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével, és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve gondoskodik önmaga növekedéséről, hogy épüljön szeretetben.”

100 évvel ezelőtt, a XX. század elején Ady Endre Kocsi-út az éjszakában (1909) című versében arról a magányosságélményéről vall elemzői szerint, ami az igazi társ hiányát és az emberhez méltó, tartalmas élet lehetőségét is kifejezi.

„Minden Egész eltörtött,
Minden láng csak részekben lobban,
Minden szerelem darabokban,
Minden Egész eltörtött.”

Egy évszázaddal később vajon nem találóak-e a költő szavai? Az Egész eltörtött, a posztmodernizmus „hitvallói” éppen erről beszélnek, ők azonban nem fájdmukát kifejezve, hanem az úgymond teljes szabadság illúziójának örömeiben. Semmi sem abszolút, semmi sem szent, minden szabad préda, szabadon válogathatunk. Nem az igaz volta, nem a működőképessége, nem a hasznossága a kritériuma a dolgoknak, hanem az, hogy tetszik-e. Új és mégis régi gondolkodás ez, hiszen a bűnesetet megelőző kísértés lényege is ez volt: *„csábítja a szemet, meg kívánatos is”* (1Móz 3,6). S az ember nyomorúsága ellenére is, amibe a bűneset miatt esett, mégis újra

Az apostol az egész test titkát nem a tagokban mutatja fel. Felemelő olvasni, hogy az egész titka az Úr Jézus Krisztus, az Ő személye és az Ő munkája. Olyan nagy ajándék ezt újra és újra felismerni és megvallani. Ami velünk és közöttünk történik, az nem a mi kollektív rátermettségünk, munkánk következménye. Nem is a mi tervünk szerinti. Hódoljunk Előtte azért, amit olvasunk: „Az egész test pedig az Ő hatására egybeilleszkedve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével, és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve gondoskodik önmaga növekedéséről, hogy épüljön szeretetben.”

1. Először is tehát az egész test az Ő hatására illeszkedik egybe. Különböző tagok, sokféle értelemben vett különbözőséggel mégis egybeilleszkednek. Mert Jézus Krisztus hatására megfelelő módon fordulhatnak egymás felé. Teremtő, alkotó csoda ez: hozzá illőt alkot az Úr. Így történt ez a teremtés hajnalán is, de ez így történik ma is, az Ő újjáteremtő hatalma által. Milyen jó felfedeznünk ezt! Az egész test tekintetében így hat ma is az Úr Jézus Krisztus. Itt is megélhetjük ezt, és egy közös csendeshétben is. Igen, az egész test az Ő hatására illeszkedik egybe. Tagok és csoportok, gyermekek és felnőttek, ifjak és idősek, férfiak és nők, gyengék és erősek, lelki kiskorúak és érettek. Ő illeszt egybe, és így illik nekünk is gondolkoznunk, és az Ő hatásának kitenni magunkat.

2. Másodszor az is felragyog számunkra, hogy Jézus Krisztus Szentlelke által nemcsak egybeilleszt, hanem össze is fog bennünket. Vagyis nemcsak az a bizonyos, hogy egygyé tesz bennünket, pontosan illünk egymáshoz, hanem az is, hogy egyben is tart. Nagy ígéret ez és nagy ajándék, hiszen van, aki folyamatosan arról akar meggyőzni, hogy nem is kellünk egymásnak, nem is illünk össze, s

ha mégis együtt vagyunk vagy leszünk, úgysem tudunk együtt maradni, mert ami eltörhet, az úgyis eltörik, ami elszakadhat, az úgyis elszakad. Az együttlétünk és összefogásunk Jézus Krisztusban valósul meg, az Ő hatására. Ezt is hálás szívvel fogadhatjuk el hittel, és ezt kell megvallanunk és megköszönnünk, minden kísértő gondolat ellenében, hiszen ez nem a mi emberi gondolatunk, hanem Mennyei Atyánk akarata.

3. Harmadszor az is világossá válik a kijelentésből, hogy mindezt Urunk különféle kapcsolatok segítségével viszi végbe úgy, hogy minden egyes rész saját adottságának megfelelően működik és gondoskodik önmaga növekedéséről. De természetesen nem öncélúan, hanem azért, hogy épüljön szeretetben. Vagyis különféle kapcsolatok segítik az összeilleszkedését a különböző részeknek, és az összefogását is. A szolgálattevők ilyen kapcsolatok. S az egyes részek, tagok és csoportok a maguk adottságainak megfelelően működnek és gondoskodnak növekedésükről úgy, hogy épüljenek szeretetben.

Íme a közös gyülekezeti csendeshét alapja, célja és programja, a legfontosabbakat érintve. Az egész test Jézus Krisztus hatására megéli mindezt, ha enged Neki, és törekszik az igazságra és a szeretetre. Mindez Istenünk, a Szentháromság Isten dicsőségét ragyogtatja fel, és áldást jelent nekünk, az Ő gyermekeinek, és vezet tovább bennünket együtt az érettség útján. A láng együtt lángol, melegebbet ad, és messzebbre látszik.

S mindez mérhetetlenül nagy kiváltság, hiszen az együttlét kegyelmi ajándék. Ma is vannak, akik az idős János apostolhoz hasonlóan száműzetésben vannak, mint Ő a Patmosz szigetén, s csak lélekben a mennyei gyülekezettel lehetnek együtt az Úr napján, rabok, betegek, a szétszóratásban magukra hagyottak, a misszionáriusok. Talán a zsol-

tárossal gondolnak az együttlét ajándékára: „Kiöntöm lelkemet, és arra emlékezem, hogy milyen tömeggel vonultam, és hogyan vezettem Isten házához hangos ujjongással és hálaénekkal az ünneplő sokaságot.” (Zsolt 42,5)

Becsüljük hát meg, ami ajándékképpen a miénk és miénk lehet, és éljünk vele hálás szívvel az Úr dicsőségére! Esméltetően fogalmazta meg Dietrich Bonhoeffer evangélikus mártír lelkipásztor egy nagyszerű munkájában, a múlt század vérvizataros idején, a náci Németországban. Álljon itt egy idézet a Szentek közössége című műből: „A keresztyén közösség olyan közösség, amely Jézus Krisztus által és Jézus Krisztusban áll fenn. Se több, se kevesebb nem lehet ennél. A keresztyén közösség – a röpke, egyszerű

találkozástól a sokéves, mindennapos együttlétig – csak ebben áll fenn. Csakis Krisztus által, csakis Krisztusban tartozunk egymáshoz. Mit jelent ez? Először is azt, hogy Jézus Krisztus akaratóból van szükségünk egymásra. Másodsor azt, hogy csakis Jézus Krisztus által találunk egymásra. Harmadszor pedig azt, hogy Jézus Krisztusban Isten öröktől fogva kiválasztott, a múlt időben elfogadott, és mindörökre egyesített minket.” (11.o.)

Egyesített minket, vagyis a megtört és összetört világban van, ami egész és egészség, mert Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása által szeretetben összeforruva egy közös test tagjai vagyunk. Áldott legyen érte! Ámen.

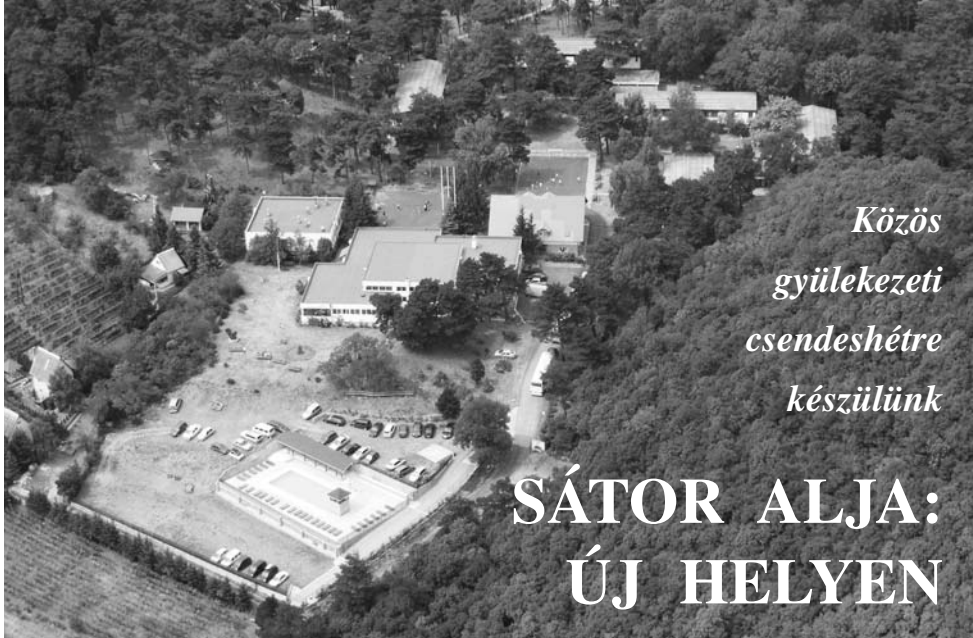
Somogyi Péter lelkipásztor

(Az igehirdetés elhangzott 2010. január 17-én)

HULLÁMZÓ ANYAKÖNYVI ADATOK

Időről időre érdemes áttekinteni, hogy miként változnak egyházközösségünkben az anyakönyvezett adatok, illetve hogyan változik egyháztagjaink, konfirmandusaink száma. Az alábbiakban hat évre visszamenőleg közöljük a Budapest-Fasori Református Egyházközösség úgynevezett „népmozgalmi” adatait.

Év	Megkereszteltek					
	2009	2008	2007	2006	2005	2004
Összesen	52 fő	80 fő	42 fő	74 fő	61 fő	81 fő
Ebből gyermek:	47 fő	62 fő	34 fő	60 fő	56 fő	72 fő
Ebből felnőtt:	5 fő	18 fő	8 fő	14 fő	5 fő	9 fő
Konfirmáltak						
Összesen:	35 fő	52 fő	36 fő	55 fő	37 fő	36 fő
Ebből fiatal:	17 fő	31 fő	15 fő	33 fő	21 fő	19 fő
Ebből felnőtt:	18 fő	21 fő	21 fő	22 fő	16 fő	17 fő
Házasságát megáldatta						
Összesen:	33 pár	47 pár	51 pár	56 pár	41 pár	49 pár
Református pár:	8 pár	11 pár	21 pár	13 pár	6 pár	10 pár
Vegyes pár:	25 pár	36 pár	30 pár	43 pár	35 pár	39 pár
Eltemetettek						
	84 fő	123 fő	157 fő	120 fő	121 fő	155 fő
Választói névjegyzékben szereplő egyháztagok száma:						
	685 fő	744 fő	686 fő	793 fő	758 fő	742 fő

*Közös
gyülekezeti
csendeshétre
készülünk*

SÁTOR ALJA: ÚJ HELYEN

Gyülekezeti életünkben szerető Urunk olyan időszakot készített elő, amelyben nyilvánvalóvá vált számunkra, hogy elérkezett az ideje annak, amit már 5 esztendővel ezelőttre, 2005 nyarára terveztünk hitben: gyülekezetünk nagy családja együtt épüljön egy közös csendeshéten. A csendeshetek ajándékai eddig is meghatározó részei voltak misszióknak. Rétegalkalmak voltak ezek, különböző korosztályoknak. Egészen egyértelmű, hogy szükség van a külön, egyéni, korosztály sze-

rinti megszólításra, épülésre, de ugyanilyen szükség az is, hogy vállaljuk, megéljük és megtapasztaljuk az együttlét lehetőségeit, felelősségét és ajándékait. Külön és együtt, ennek lüktetésében élünk, fontos felismernünk az ebben rejlő kincseket.

2010. augusztus 2-től 8-ig lehetőségünk nyílik arra, hogy Sátoraljaújhelyen, a Várhegy üdülő 5 hektáros területén, mintegy 440 gyülekezeti tag együtt áldja az Urat, keresse az Ő akaratát, és megélje a közösség különös ajándékait. Erre készülünk imádságban, erre hívogatunk és bátorítunk minden testvért. A helyszín már több ilyen konferenciának adott helyet, református gyülekezeti csoportok évről-évre visszatérnek, nagy örömet és áldást tapasztalva. Különböző komfortfokozatú szállás áll rendelkezésre, ez is tanít bennünket egymás különbnek tartására, és a másik hasznának keresésére, hogy valóban az az indulat legyen bennünk, amely a Krisztus Jézusban volt (vö. Fil 2,1–11). 116 szoba, 8 üdülőpavilon, 22 szobás, 50 fős hotel, 350 fős rendezvényterem, 200 fős ebédlő, kápolna, cso-

portfoglalkozásra alkalmas helyek, 1000 kötetes könyvtár, alkoholmentes italokat áruló büfé, focipálya, kosárlabdapálya, szabadtéri pingpongasztalok, hinták, padok, homokozó, 100 m²-es fedett terasz, fürdőmedence, tűzrakó hely található a tábor területén, mely fenyveserdőben helyezkedik el. Csendeshetünk programját, saját és mások tapasztalatainak kiértékelése után, imádságos szívvel, Isten vezetését kérve készítjük elő, miután a helyszínen jártunk. Körültekintően készítjük elő a részvétel feltételeit, osztjuk el a résztvevőket a lehetséges szálláshelyeken. Egy előkészítő csoport és a szolgálói közösség közös látása, közös készülése és munkája, és a résztvevők közösségért vállalt készsége Isten áldása alatt teheti lehetővé ennek a hétnek megvalósulását. Ez tehát mindnyájunk közös lehetősége, és egyben

közös felelőssége is. Hisszük, hogy mindez Urunk dicsőségét ragyogtatja fel, és mindnyájunk lelki javát szolgálja, hogy növekedjünk szeretetben, és érettebben élhessük meg gyülekezeti közösségünket.

Presbitériumunk határozatának fényében készülünk együtt! „Presbitérium, felismerve Urunk rendező szeretetét, a már 6 évvel ezelőtt megfogant terv lehetőségében, a 2010-es esztendőben egy közös gyülekezeti hét reménytelni megvalósításáról határoz. A csendeshét helyszíne a sátoraljaújhelyi Várhegy üdülő, mely 2010. augusztus 2–8-ig helyet biztosít a Budapest-Fasori Református Egyházközség számára. A terv megvalósításának érdekében minden lelki, szellemi, anyagi forrást jó sáfárként forgatni kíván.”

S. P.

(A helyszínről további információ:
www.zemplen.hu/varhegy)

Szülői kör

Szeretettel hívjuk és várjuk református iskolánkba és óvodánkba járó gyermekek szüleit a *Szülői kör* alkalmaira. Kérjük a szülőket, hogy tervezzék be a sorozat időpontjait a családi naptárba, hogy végig együtt lehessünk! Három alkalom már lezajlott (Kell-e nevelni a gyereket?, Mi a nevelésünk célja?, Keresztýen nevelés címmel), tavasszal további négy délutánt ajánlunk mindenki figyelmébe:

Március 6.: Nevelésünk alaphangja

Március 20.: Nevelésünk forrása

Április 17.: A nevelés öröme

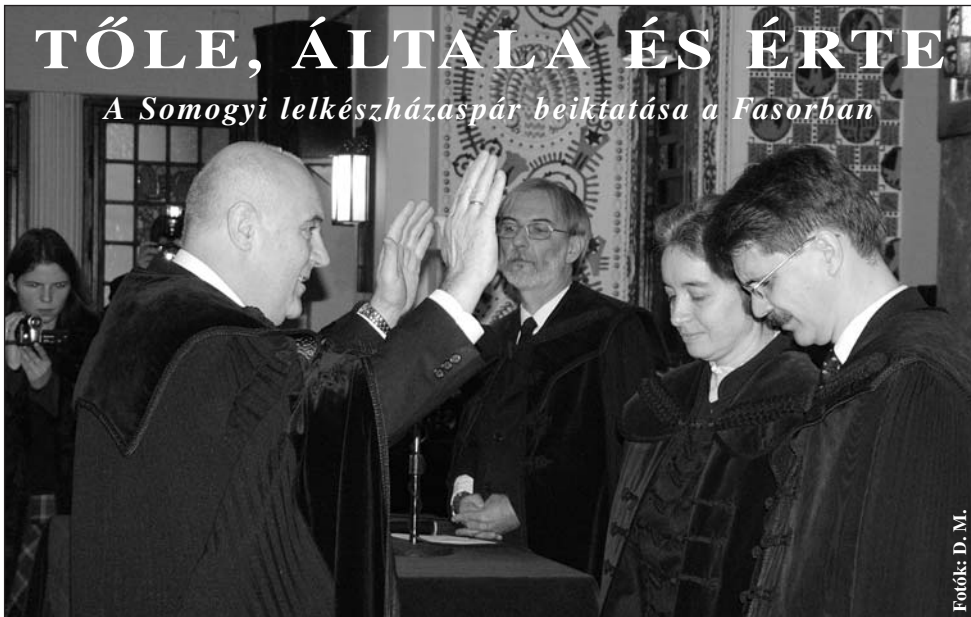
Május 8.: A nevelés engem is nevel

A Szülői kör alkalmai szombaton 15 órától 17 óráig tartanak. Aki csak gyermekkel tud jönni, az elhozhatja, mert szervezünk segítőt, aki ebben a két órában játszik vele. Találkozunk a gyülekezeti teremben!

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkész

TŐLE, ÁLTALA ÉS ÉRTE

A Somogyi lelkészházaspár beiktatása a Fasorban

Fotók: D. M.

Szeretett gyülekezet, kedves testvérek!

Kedves Péter! Kedves Krisztina!

A Fasori gyülekezet nagy családjának köszöntésével jöttem:

ISTEN HOZOTT Benneteket!

És ennél nem is kellene többet mondanom.

Mert ennél nem is lehet többet mondani: **ISTEN HOZOTT!**

Milyen szép a magyar nyelv, ahogyan a régi embernek természetes volt, hogy Isten hozattal üdvözlje az érkezőt, mert tudta, hogy akiket valóban Isten hoz, Isten küld, annak az érkezésén áldás van. Aki nem magától jött, akit nem a szomszéd küldött, aki nem emberi kérésre, óhajtásra, gondolatra érkezik valahová, hanem akit Isten küld, annak az érkezése áldás.

Márpedig, Kedves Péter és Krisztina, tudjuk a bizonyágtételetekből, abból, amit itt átéltünk és megértettünk, hogy Titeket Isten vezetett vissza a Fasorba.

Újra együtt dicsérhetjük az Urat!

Óriási öröme ez, és egyben óriási lehetősége ez a gyülekezetnek.

És olyan jó, hogy nem csupán visszajöttetek, hanem **HAZA** jöttetek.

Azzal az érzéssel, hogy mindenütt jó, de legjobb itthon!

De jó is **ITTHON** körülölelni Benneteket! A gyermekeitekkel együtt!

Öt év telt el, szinte úgy, mint egy villanás.

Lecsukjuk a szemünket, kinyitjuk, és néha még mindig alig hisszük el: újra itt vagytok. Pedig mennyi minden történt! Tudjuk jól, Isten időszámításában ez az öt év valóban csupán egy pillanat.

Jó volt átélni, hogy Isten dicsőségét hirdette a Budapest-Fasori Református Egyházközség örömnépe. November 21-én, szombaton hálaadó istentisztelet keretében beiktatták tisztségébe a Budapest-Fasori Református Egyházközség újonnan megválasztott lelkipásztorát, Somogyi Pétert, valamint kinevezett intézeti lelkipásztorát, Somogyiné Ficsor Krisztinát. A két lelkész öt év kecskeméti szolgálat után tért vissza Végh Tamás lelkipásztor mellé szolgálni a fasori gyülekezetbe, ahol korábban már nyolc esztendőt töltött. Somogyi Pétert időközben a fasori presbitérium – Végh Tamás javaslatára – megválasztotta az egyházközség elnök-lelkipásztorának.

A Fasori gyülekezet nagy családjának örömnépe mintegy hatszázan vettek részt testvérek, köztük a lelkészházaspár családtagjai, az elbocsátó kecskeméti gyü-

lekezet tagjai, és más gyülekezetek lelkipásztorai. Igét hirdetett Szabó István püspök, a beiktatás szolgálatát Simonfi Sándor esperes végezte. Szabó István Máté evangéliumának 5. részéből, a 41. vers alapján hirdette Isten üzenetét, amelyben Jézus arra tanít: „*És a ki téged egy mértföldútra kényszerít, menj el vele kettőre.*” A püspök az Isten által való kényszerítés gyönyörűségéről, elfogadásáról és áldásairól szólt, és arról, hogy a beiktatásra kerülő lelkipásztorok előtt milyen komoly feladatok állnak, hiszen Isten nem véletlenül „kényszerítette” őket új szolgálati helyükre.

A beiktatott lelkészeket valamennyi jelenlévő palástos lelkipásztor egy-egy Igével áldotta meg. Ezután a Somogyi házaspárt elsőként Végh Tamás fasori lelkipásztor, majd Szabó Mihály főgondnok köszöntötte.

Gondja volt Rátok, elküldött Benneteket, hogy megtanuljátok, milyen egy gyülekezet vezetésének teljes felelősségében járni, és gondja volt Ránk, akik itt maradtunk, hogy növekedjünk a hitünkben, növekedjünk Krisztusban.

És aki mindvégig megáll, az megtartatik – mondja az Ige. Állva maradtunk, így tartattunk meg Ti is, mi is az öt év villanásában.

És hadd idézzem fel a pillanatot, amikor öt évvel ezelőtt ugyanitt álltam, és szorongó szívvel tolmácsoltam a fiatal fasori családok búcsúüzenetét. Sokan még alig indulunk el a hit keskeny útján, szinte gyermekként állunk a szolgálatokban is.

A búcsúzásból egy villanás alatt örömnépe lett! Hát nem csodálatos az Isten? Azt mondtam akkor, öt éve, hogy bármilyen messzire is mentek, közöttünk megmaradnak a hit kötelei, megmarad a hit, a remény és a szeretet. A hit útjáról már szoltam.

A remény pedig végig ott volt a szívünkben, hogy egyszer újra együtt szolgálhatunk. Milyen hitetlenek voltunk, hogy csak legyintettünk, amikor ezt a vágyunkat egyszer-egyszer megfogalmaztuk! Lám, Isten most beteljesítette.

A szeretet pedig? A gyülekezet szeretetét hozom: íme, itt van. Ez a legtöbb, a legnagyobb ajándék, amit hozhatok.

Persze nem is én, Isten hozza. Krisztustól, a Szentlélek által kapott szeretet ez, hogy közösen erőt merítve belőle, együtt örvendezve építsük tovább a nagy fasori lelki házat, ezt a csodálatos élő, lüktető közösséget.

Kedves Péter! Kedves Krisztina! Isten hozott Benneteket!

Szabó István püspök hirdeti az Igét

Végh Tamás arról beszélt, hogy Isten vezetését élte át, amikor megértette, hogy a gyülekezet irányítását át kell adnia Somogyi Péternek. „A mandátum nem a miénk, hanem Istentől kaptuk azt” – mondta, és örömet fejezte ki, hogy Somogyiék érkezével több ideje és energiája jut majd az

evangélizációra, a gyülekezetbe járó családok lelkipondozására.

A gyülekezet nevében az iskolaügyi gondnok köszöntötte a Somogyi házaspárt, majd üdvözölte őket Somogyi Péter édesapja, a hollandiai papendrechtli testvérgyülekezet küldöttsége, valamint a kecskeméti gyülekezet nevében Varga László lelkipásztor és Mező Gábor presbiter is. Az egyházközösség intézményeinek nevében Szabóné Vörös Katalin, a Csipkebokor Református Óvoda vezetője szólt. A hálaadó ünnep a Julianna iskola tornatermében szeretetvendégséggel ért véget. A tornaterem falán a lelkészházaspár beiktatási Igéjét olvashattuk: *„Bizony, tőle, általa és érte van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen.”* Ennek valósága és öröme tölthette el valamennyiünket, akik részt vehettünk ezen a szép ünnepségen.

Devich Márton

Az énekkar szolgálata

GYÜLEKEZETI ÉLETÜNK CÉLJA

A Budapest-Fasori Református Egyházközség a Magyar Református Egyház 1908-ban alapított tagja, mely több mint egy évszázada tölti be küldetését Budapest VI. és VII. kerületében. A Szentírás és hitvallásaink melletti elkötelezettségünk alapján hisszük, hogy küldetésünk lényege a Szentháromság Isten dicsőségének szolgálata. Ebben kívánunk szüntelen megújulni, és ezt kívánjuk tudatosítani gyülekezetünk jövőjére nézve az alábbiak szerint:

„Bizony, tőle, általa és érte van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen.”

(Róm 11,36)

Alapvetés:

- Hittel valljuk, hogy gyülekezeti életünknek Istentől rendelt célja van, hiszen *„mindent rendeltetésének megfelelően készített az Úr”*. (Péld 16,4)
- Nagy kiváltság, hogy ezt a rendeltetést feltárta előttünk Jézus Krisztusban, *„mert úgy tett szert neki, hogy megismertesse velünk az ő akaratának titkát”*. (Ef 1,9)
- Ez a titok, az Ő akarata mindent megelőzően meghatározó, hiszen *„eleve elrendeltettünk erre annak kijelentett végzése szerint, aki mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik; hogy dicsőségének magasztalására legyünk”*. (Ef 1,11-12)
- Szeretetének célja Jézus Krisztusban, Igéje és Szentlelke által, *„hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására”*. (Ef 1,13-14)
- Valljuk, hogy az ennek megfelelő élet a valódi krisztusi, igaz keresztyén élet. *„Aki magától szól, a saját dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét keresi, aki elküldte őt, az igaz, abban nincs hamisság.”* (Jn 7,18)
- Áldjuk Istent, *„aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világozságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.”* (2Kor 4,6)
- Örvendezünk annak bizonyosságában, hogy mi magunk is változunk, mert *„miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre”*. (2Kor 3,18)

Cél:

- Mint Istenünk, Mennyei Atyánk megváltott tulajdon népének tagjai, mindenben, mindenkor, mindenütt és minden módon isteni rendeltetésünk szerint kívánunk élni, misziónkban, küldetésünkben a Szentháromság Isten dicsőségét keresve, és az ember örökkévaló javát szolgálva, szeretve az Urat és szeretve egymást Jézus Krisztus parancsa szerint, a Szentlélek által.

Ajándékaink:

- Biblia – Az üdvösség könyve, mely bölccsé tesz az üdvösségre, a Krisztus Jézusba vetett hit által, és felkészít minden jó cselekedetre.
- Imádság – Lélekben és igazságban, szüntelenül dicsőíthetjük Atyánkat, és hálaadásunkban feltárhathatjuk kéréseinket, megvallhatjuk bűneinket.

- Hitvallásaink – Biblikus, református önazonosságunk dokumentumai, amelyekben csoportosítva találjuk a Szentírás tanításait.
- Örökségünk – Egyházunk, gyülekezetünk, nemzetünk múltja, lelki, szellemi, anyagi örökségünk, mely elkötelez minket a szolgáló életre.
- Közösségünk – Gyülekezeti közösségünk, ahol egymásban megajándékozott minket Urunk, hogy együtt betöltsük küldetésünket.
- Lehetőségeink – Adottságaink szerint sokakat szólíthatunk meg az evangéliummal a környezetünkben.
- Készségünk – A Szentlélek szív szerint hajlandóvá és késszé tesz minket arra, hogy ajándékainkkal a Szentháromság Isten dicsőségére éljünk.

Elkötelezettségünk:

- Isten imádására – *„A királyi széken ülő és a Bárányé az áldás és a tisztesség, a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké!”* (Jel 5,13)
- Egymás befogadására – *„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.”* (Róm 15,5–7)
- Éretté válásra – *„Gazdagon teremjétek az igazság gyümölcseit Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására.”* (Fil 1,8–11)
- Szolgáló életre – *„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak... hogy mindenkor az Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által.”* (1Pét 4,10–11)
- Bizonyoságtévő küldetésre – *„Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten dicsőségére mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között.”* (2Kor 2, 14–15)

Mindezek fényében, a megértett alapokra építve, a Szentlélek vezetése alatt kívánunk növekedni és szolgálni, tudva azt, hogy *„Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az ÚR tanácsa valósul meg.”* (Péld 19,21) Komolyan vesszük Kálvin János útmutatását: *„Ezentúl mindent csak az Ő dicsőségére gondoljunk, beszéljünk, tervezzünk és tegyünk... Ne azt ke-*

Fenntartói célkitűzés – Julianna Reformát

1. Presbitérium az Egyházközség fenntartásában működő Julianna Református Általános Iskola Istentől nyert küldetésének kibontakoztatása érdekében, Isten megerősítő kegyelmében bízva, célul tűzi ki az iskola 16 tanulócsoportossá való fejlesztését, hogy minőségi, tehetséggondozó feladatellátása Isten dicsőségét, a jövőendő nemzedék javát szolgálhassa. A nyolcosztályos rendszerben működő intézmény így két párhuzamos osztály nevelő-oktató munkáját végezheti el. Ennek a távlati

célnak az eléréséhez, rövidtávú célkitűzésként, a fenntartó és az iskola jelenlegi lehetőségeinek figyelembevételével, egy erős, minőségi 8 tanulócsoportos rendszert kíván működtetni. Ennek érdekében az elnökségen és a gondnoki karon keresztül fokozatosan előkészíti és végrehajtja az iskolavezetéssel a szükséges átalakításokat a pedagógiai munka, a személyi állomány, a felvételi rend, az épület belső átalakítása és minden egyéb szükséges tennivaló tekintetében.

A presbitérium 2009 novemberében Móron tanácskozott gyülekezettünk jövőképéről – céljairól és hitvallásáról

Fotó: D. M.

ressük, ami nekünk jólesik, hanem azokat, amik az Úr akaratával megegyeznek, s amik az Ő dicsőségének előmozdítására szolgálnak..." (Kálvin J.: *Institúció*. III. könyv VII. 1-2)

Így kívánunk Istent imádó, egymást befogadó, felkészült, szolgáló, evangéliumhirdető – közösségként élni Isten dicsőségére, az ember örökkévaló javára.

Somogyi Péter elnöklelés

us Általános Iskola – határozati javaslatok

2. Presbitérium jelen határozatában az iskolavezetés számára megfogalmazza a felvételre vonatkozó ajánlásait. Az első osztályba jelentkezők közül elsősorban azokat részesíti előnyben, akik elkötelezett, hívő református, egyházközségünkhöz tartozó családokból érkeznek, és a fenntartó, iskolára vonatkozó célkitűzését elfogadják és támogatják, vagyis 8. osztályig itt kívánják igénybe venni gyermekük nevelését, oktatását.

3. Presbitérium, a Julianna Református Általános Iskola megfogalmazott küldetésének értelmében, mint a Csipkebokor Református Óvoda fenntartója úgy határoz, hogy a célkitűzésről az óvodavezetést és ezen keresztül az óvodához tartozó családokat tájékoztatja, és az úgymond magától értetődő átvétel helyett a fentebb megfogalmazott ajánlás szerint kíván mérlegelni.

2010. január

Milyenek a keresztyének?

Az alább közölt levél Diognétoszhoz (görögül: Episztolé prosz Diognéton), a Krisztus utáni III. század elején keletkezett anonim ókeresztyén apologetikus mű levél formájában. Justinus munkáival együtt maradt fenn, tartalmilag Ariszteidész munkáival érintkezik. A keresztyének istenfogalmáról, a felebaráti szeretetről és a keresztyénség késői megjelenésének okáról ír, válaszolva a pogány Diognétosz kérdéseire. (Részlet)

Levél Diognétoszhoz

„**V. 1.** A keresztyéneket sem területi, sem nyelvi szempontból, még faji szempontból sem lehet megkülönböztetni a többi embertől.

2. Sehol nincsenek olyan városok, amelyekben mint sajátjukban lagnának, nincs külön nyelvük sem, melyet beszélnének, nincs sajátos, rájuk jellemző életmódjuk.

3. Nem gondolkodás és bölcsekedés révén jöttek rá a tanításra, nem is kíváncsi emberek eszmefuttatásai által, nem is emberi tetteket vallanak, mint mások.

4. Görög és barbár városokban egyformán lagnak, kinek mi jutott osztályrészül étkezés és öltözködés tekintetében alkalmazkodnak azon vidék szokásaihoz, s az élet egyéb területén mutatkozik a közösségi életük alkotmánya különösnek és elismerten meglepőnek.

5. Saját hazájukban lagnak, de mégis jövevényként; mindenben részt vesznek polgároként, de mindent elviselnek, mint idegenek; bárhol idegenben is otthon vannak, de minden haza idegen számukra.

6. Mint mindenki más, házasodnak, gyermeket nemzenek, de a magzatot nem hajtják el.

7. Közös az asztal, melyhez letelepednek, de nem közös az ágy.

8. Testben vannak ugyan, de nem a test szerint élnek.

9. A földön időznek, de a mennyben van polgárságuk.

10. Engedelmeskednek a meghatározott törvényeknek, de életükkel felülmúlják a törvényeket.

11. Mindenkit szeretnek, mindenki üldözi őket.

12. Félreismerik őket, elítélik őket; hájlra adják őket, de életre támadnak.

13. Szegények, és sokakat gazdagítanak (vö. 2Kor 6,10); mindenben szűkölködnek, és mindenben bővülködnek.

14. Gyalázzák őket, és a gyalázatban megdicsőülnek; káromolják őket, és megigazulnak.

15. Szidják őket, és ők áldást mondanak (vö. 1Kor 4,22). Megalázzák őket, és ők tiszteletet tanúsítanak.

16. Jótevők, akiket gonosztevőkként büntetnek; amikor megkínózzák őket, örvendenek, mint akik életre támadtak.

17. A zsidók küzdenek ellenük, mint tőlük idegenek ellen, a görögök üldözik őket; de akik gyűlölik őket, nem tudják megmondani gyűlöletük okát.

VI. 1. Egészen egyszerűen: ami a testben a lélek, azok a keresztyének a világban...”

Szerelmes levél Atyádtól

Gyermekem...

Lehet hogy te nem ismeresz engem, de én mindent tudok rólad. (Zsoltárok 139,1)
 Azt is tudom, hogy pontosan mikor ülsz le, és mikor állsz fel. (Zsoltárok 139,2)
 Minden utadat jól ismerem. (Zsoltárok 139,3)
 Még a hajszálaid is mind számon vannak tartva. (Máté 10,29–31)
 Mert saját magam hasonmására teremtettelek téged. (1Mózes 1,27)
 Anélkül hogy tudnád, Énbennem élsz, mozogsz, létezel. (ApCsel 17,28)
 Mert az én nemzetségem vagy. (ApCsel 17,28)
 Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek. (Jeremiás 1,4–5)
 Kiválasztottalak magamnak, a teremtés kezdetén. (Ef 1,11–12)
 Nem véletlen az életed, mivel teljes egészében minden tettet le van írva a könyvemben.
 (Zsolt 139,16)
 Én határoztam el pontosan a születésed idejét, és azt is, hogy hol fogsz élni. (ApCsel 17,26)
 Félelmetesnek és csodálatosnak alkottalak meg. (Zsoltárok 139,14)
 Én formáltalak anyád méhében. (Zsoltárok 139,13)
 Én hoztalak a világra születésed napján. (Zsoltárok 71,6)
 Hamisan képviseltek azok, akik nem ismernek engem. (János 8,41–44)
 Nem vagyok tartózkodó, sem haragos, hanem teljes szeretettel tekintek rád. (1 János 4,16)
 Vágyom arra, hogy szeretetemmel elhalmozzalak. (1János 3,1)
 Csupán azért, mert a gyermekem vagy, és én Apád vagyok. (1 János 3,1)
 Többet adok neked, mint valaha földi apádtól kaphatnál. (Máté 7,11)
 Mert én vagyok a tökéletes Apa. (Máté 5,48)
 Minden jó ajándék számodra, amelyet elfogadsz, az én kezemből ered. (Jakab 1,17)
 Mert mindenben gondoskodom rólad, és ellátlak mindazzal, amire szükséged van.
 (Máté 6,31–33)
 A jövődre vonatkozó terveim mindig reménnyel vannak teli. (Jeremiás 29,11)
 Mert örök szeretettel szeretlek téged. (Jeremiás 31,3)
 Annyiszor gondolok rád, mint ahány homokszem van a tengerparton. (Zsoltárok 139,17–18)
 És én örvendek neked hangosan énekelve. (Zofóniás 3,17)
 Sosem unok bele abba, hogy jót tegyek veled. (Jeremiás 32,40)
 Mert az én kincsem vagy. (2Mózes 19,5)
 Teljes szívemmel és lelkemmel vágyok arra, hogy örök életet adjak neked. (Jeremiás 32,41)
 És én hatalmas és csodálatos dolgokat akarok mutatni neked. (Jeremiás 33,3)
 Megtalálsz, ha teljes szíveddel keresel engem. (5 Mózes 4,29)
 Gyönyörködj bennem, és megadom szíved kérését. (Zsoltárok 37,4)
 Mert én adtam neked azokat a kívánságokat. (Filippiekhez 2,13)
 Mindent megteszek érted, sokkal bőszégesebben, mint ahogy azt elképzeled. (Ef 3,20)
 Mert én vagyok a leghűségesebb bátorítód. (2Thesszalonika 2,16–17)

Az Atya vagyok, aki minden nyomorúságodban megvigasztal. (2 Korinthusiakhoz 1,3–4)
Amikor a szíved megtört, akkor vagyok közel hozzád. (Zsoltár 34,19)
Mint ahogy a pásztor karjára gyűjti a bárányát, a szívemhez közel úgy hordoztalak téged. (Ézsaiás 40,11)
Egy nap minden könnyet letörölök a szemeidről. (Jelenések 21,3–4)
És megszabadítlak az összes földi fájdalomadtól. (Jelenések 21,3–4)
Atyád vagyok, és fiamként szeretlek, mint ahogyan Jézust szeretem. (János 17,23)
Mert Jézusban láthatod, hogy mennyire szeretlek. (János 17,26)
Ő és én, egyek vagyunk. (Zsidókhöz 1,3)
Ő azért jött, hogy bebizonyítsa, hogy én veled vagyok, és nem ellened. (Rómaiakhoz 8,31)
És hogy elmondja, hogy nem tulajdonítom neked vétkeidet. (2Korinthusiakhoz 5,18–19)
Jézus azért halt meg, hogy egymással megbékéltessünk. (2Korinthusiakhoz 5,18–19)
Az Ő halála volt a szeretetemnek legmélyebb kifejezése. (János 4,10)
Feladtam mindent, amit szerettem, azért, hogy megnyerjem a te szeretetedet. (Rómaiakhoz 8,32)
Ha befogadod fiamat, Jézust, úgy engem fogadsz be. (1János 2,23)
Soha, semmi nem választhat el téged az én szeretetemtől. (Rómaiakhoz 8,38–39)
Gyere haza, és a legnagyobb ünnepséget rendezem a tiszteletedre, amelyet a mennyország valaha is látott. (Lukács 15,7)
Én mindig Atya voltam, és mindig Atya leszek. (Efezusiakhoz 3,14–15)
Az én kérdésem ez: Leszel-e te a gyermekem? (János 1,12–13)
Várok rád. (Lukács 15,11–32)

*Szeretettel, Édesatyád,
a Mindenható Isten*

A FASORI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

ÖRÖMMEL FOGAD ADOMÁNYOKAT!

A Lelkeszi hivatalban bárki bármilyen célra befizethet adományokat. Csekken és banki átutalással is lehet fizetni az alábbi célokra és számlaszámokra:

1. Gyülekezet javára: Budapest Fasori Református Egyházközség:
11707024-20344003-00000000
2. Julianna iskola javára: Szabó Imre Alapítvány: **11707024-20304014-00000000**
3. Csipkebokor óvoda javára: Csipkebokor Református Óvodai Közhasznú Alapítvány:
10702019-48081403-51100005
4. Orgonaépítés céljára: Fasori Orgona Alapítvány: **11707024-20403144-00000000**

A LEGUTÓBBI HARANGSZÓ ÓTA TÖRTÉNT

- **Október 4-én:** Zenés áhítatunkon a Soli Deo Gloria énekkar lépett fel Hargita Péter kar-nagy vezényletével.
- **Október 6–9-ig:** Végh Tamás lelkipásztor Dunahasztiban szolgált evangélizációs héten.
- **Október 11-től 16-ig:** Berke Sándor tenkei (Erdély) lelkipásztor evangélizációs héten hir-dette az örömhírt gyülekezetünkben.
- **Október 17-én:** Kovalszki Mária (zongora) és Kokas Dóra (gordonka) hangversenye volt templomunkban.
- **Október 18-án:** Az ifjúsági istentisztelet keretében egy öt részből álló sorozat kezdődött „Mozgósítás” címmel.
- **Október 24-én:** Isten Táborába mentünk elvégezni a tábor bezárása előtti őszi munkála-tokat.
- **Október 29–31-ig:** Közös protestáns reformációi sorozaton vettünk részt, emlékezve Kál-vin életére és szolgálatára.
- **November 1-jén:** Az istentiszteleten elhunyt szeretteink életéért adtunk hálát, és az örök élet üzenetét ragadtuk meg a gyülekezet közösségében. Délután a Zenés áhítaton Várnagy Andrea és Farkas Zsolt négykezes zongorahangversenyét élvezhettük.
- **November 6–7-én:** Presbiter testvéreink Móron voltak presbiteri hétvégén.
- **November 8-án:** A Julianna iskola családjaival, pedagógusaival, diákjaival együtt lehettünk az istentiszteleten.
- **November 21-én:** Ünnepi istentisztelet keretében történt meg Somogyi Péter és Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztorok beiktatása. Utána szeretetvendégség volt a Julianna iskola tornatermében.
- **December 6-án:** A Zenés áhítaton Pálúr János orgonaművész testvérünk adventi orgona-koncertet adott.
- **December 19-én:** A Erkel Ferenc vegyeskar karácsonyi hangversenye volt templomunkban.
- **December 20-án:** Karácsonyi családi napot tartottunk.
- **December 25-én:** Az ünnepi karácsonyi istentiszteletet a Magyar Televízió élőben közvetítette templomunkból.
- **December 31-én:** Gyülekezeti családos szilveszteren vettünk részt sokan, jó hangulatban. Majd éjfélkor az istentiszteleten gyülekezeti közösségben adtunk hálát az elmúlt évért.
- **Január 11-én:** A Julianna iskola tanárainak csendesnapja volt gyülekezetünkben.
- **Január 16-án:** Somogyiné Ficsor Krisztina intézményi lelkipásztor szülői kört indított a Julianna iskola és a Csipkebokor óvoda szülei részére.
- **Február 1–4-ig:** Végh Tamás lelkipásztor Feketegyarmaton (Erdélyben) végzett evangé-lizációs szolgálatot.
- **Február 7-én:** Zenés áhítaton Hajdú Diána énekművész volt a vendégünk.
- **Február 8-án:** Fiatal lelkipásztorok részére tartottunk csendesnapot gyülekezetünkben Végh Tamás lelkipásztor vezetésével.

JÉZUS ENGEM MEGTALÁLT

*Őszi evangélizációs hét
Berke Sándorral*

Kicsit távolinak tűnik október, hiszen egy újesztendőbe léptünk már, de jó lesz felidézni az immár hagyománnyá vált evangélizációs hetünket. Berke Sándor erdélyi lelkipásztor szolgált közöttünk közel egy héten át. Áldott hetet élhettünk meg, mert a gyülekezet életében mindig nagy ajándék, kegyelem az evangélizációs hét. Ezeken a heteken általában vendég lelkipásztor szolgál közöttünk, amikor új hangszerelésben, különös igehirdetések hangzanak el, de még különösebb, hogy egy héten át mossa az Ige a szívünket. Olyan ez, mint mikor egy kosarat merítünk be nap mint nap a tiszta forrásba. Egy hét után látható lesz, hogy megújult, hogy mennyivel tisztább lett a víztől a kosár.

Fotók: D. M.

Vasárnap délelőtt Jézus első tanítványairól hallottunk a János 1,42 alapján. András, aki találkozik Jézussal, rögtön odavezeti testvérét hozzá. **MEGTALÁLTUK A MESSIÁST!** Csak azok tudják ezt ilyen örömmel hirdetni, akik valóban találkoznak Jézussal. Ő mindig karnyújtásnyira van tőlünk, és ha megtaláljuk, az e fölött való öröm fölülmúlhatatlan. Vállalja, hogy második legyen, ahogyan Keresztelő János is ezt teszi, mert Jézusra mutatott az élete. Hirdetni kell mások felé, hogy megtaláltuk a Messiást. Mi célból vagyunk a világban, hogy Jézussal otthon legyünk benne?

Hétfőtől péntekig a Lukács ev. 15-ből hangoztak a szolgálatok, délelőtt és délután egyaránt. Itt kétféle embercsoport igyekszik Jézushoz, a vámszedők és bűnösök, valamint a farizeusok és írástudók. A bűnösök és vámszedők tudják, hogy nem jó úton járnak, ezért igyekeznek hozzá, de megdöbbenő az írástudók és farizeusok viselkedése, hiszen ők

ahelyett, hogy örülnének ennek, megbotránkoznak. Mindannyian úton vagyunk, és haladunk a cél felé, csak a kérdés, hogy öröm vagy üröm tölti meg az életemet, melyik embercsoporttal azonosulok. Szükségem van a Megváltóra, hisz elveszett vagyok az Ige alapján. Lehet, hogy olyan vagyok, mint az elveszett drakhma, amelyet már a por is belepert, és szükséges az a seprű, amit Isten használ, hogy megtalálhasson. Fényes vagy poros drakhma vagyok?

A „nyíltan” tékozló fiú példázata jól ismert, van bátorsága kikérni a vagyon rá eső részét, és üresen kiégve hazamenni. Az Atya elébe megy, ahogyan a mi tékozlásaink után is ő jött elénk, és adott ránk ünnepi ruhát.

Ritkán hallunk szolgálatot a „rejtetten tékozló fiúról”, vagyis az idősebb fiúról, aki otthon volt, és mégsem volt otthon. Nem

tudott örülni az atyai háznak, az Atyával való kapcsolatnak, a testvére megtérésének. Megdöbbenő, amikor bekertülve az atyai házba, elcsúszunk a magunk rendtartásában. Jelent-e nekem örömet, hogy „te mindenkor velem vagy”?

Utolsó napon a tékozló Atyáról szólt az Ige. A tékozló Atya, aki érthetetlenül gyakorolja a szeretetet, aki az elveszett juhot megtalálja a szakadék mélyén, vagy az elveszett drakhmánál a némán, tehetetlenül beporosodott értéket a seprűvel keresi meg. A kisebbik fiút büntetés helyett szeretet fogadja, a nagyobbiknál meg elmondja, hogy mindenem a tied. Ránk tékozolja a szeretetét, hív a vele való közösségre. Kínálja a tékozló szeretetet, hogy feltámassza azokat, akik meghaltak, hogy visszakerülhessenek az atyai ház örömébe. Ő meg tud eleveníteni. Akik Jézus-

hoz igyekeznek, valami probléma van az életükben, tudják, hogy az utolsó esélyt kapják tőle. Jó a visszatérés utolsó lehetőségeként fogadni az Igét. Ezen a héten is tékozoltunk az Atya a szeretetét, hívogatott vissza az atyai házba. Kérdés, hogy mit válaszolunk, elfogadjuk-e a hívást, vagy ha elfogadtuk már, visszük-e tovább a jó hírt: „megtaláltuk a Messiást”?

Szatmári Piroska

Füle Lajos

Emberek Jézus nélkül

Vak utakon bolyongva járnak,
Céltalanság kíséri őket.
Búfelejtő, nagy akarással
Néha-néha összeverődnek
S szétrebbennek riadtan újra,
Mennek tovább, jobbat keresvén...
Törj hát az élet kenyeréből
Egy darabot számukra, testvér!

Vonja őket hiú reménység,
Ott születik, s ott hal ki bennük.
Hajtja őket kegyetlen éhség:
Szeretetre éhes a lelkük.
Vágyat vesznek, és álmat isznak,
És meghalnak egy őszi estén.
Törj hát az élet kenyeréből
Egy darabot számukra, testvér!

Az életed megáldott élet,
Nem vagy pedig különb te náluk.
Miért hogy nekik rongyos a szívék,
És szennyes a lelki ruhájuk?
Nincs JÉZUSUK! Halld csak a LÉLEK
Zokogva sír mind, mind elestén...!
Törj hát az élet kenyeréből
Egy darabot számukra, testvér!

A 100 fős falu

Ha az egész Föld lakosságát egy 100 fős faluvá kicsinyítenénk úgy, közben megtartjuk a régi szociológiai arányokat, akkor ez a 100 lelket számláló falu így nézne ki:

- 57 ázsiai, 21 európai, 14 amerikai, 8 afrikai;
- 70 színes bőrű, 30 fehér bőrű;
- 70 nem keresztyén, 30 keresztyén;
- 6 ember kezében lenne a világ vagyonaának 59 százaléka, és mind a hatan az Egyesült Államokban élnének;
- 60 lenne hajléktalan;
- 40 lenne analfabéta;
- 50 ember szenvedne alultápláltságban;
- 1 embernek lenne számítógépe;
- 1-nek lenne diplomája.

Gondolkozd még el egy kicsit a következőkön:

- ha reggel úgy ébredtél föl, hogy inkább egészségesnek mondhatod magad, mint betegnek, akkor sokkal szerencsésebb vagy, mint azok a milliók, akik nem fogják megérni a következő hetet;
 - ha még nem kerültél háborús veszélybe, egy börtöncella magányába, kínzások agóniájába, vagy az éhség gyötrelmébe, akkor újabb 500 millió embernél mondhatod magadat szerencsésebbnek;
 - ha elmehetsz úgy a templomba, imaházba, hogy közben nem kell tartanod fenyegetéstől, letartóztatástól, kínzástól vagy attól, hogy meggyilkolnak, akkor még 3 milliárd embernél vagy szerencsésebb;
 - ha a hűtőszekrényedben van étel, van ruhád, amit felvegyél, van tető a fejed fölött, akkor gazdagabb vagy, mint a Föld lakosságának 75 százaléka;
 - ha van pénzed a bankban, vagy a pénztárcádban, esetleg apró perselyedben, akkor abba a 8 százalékbba tartozol, akik jól élnek;
 - ha pedig el tudtad olvasni ezt, akkor tekintsd magad áldottnak, mert nem tartozol azon kétmilliárd ember közé, aki nem tud olvasni.
- Kedves Testvérem, látod, hogy az Úr milyen kegyelmes hozzád? (Forrás: internet)

„Visszaemlékezem a régi napokra, végiggondolom minden tetteidet...” (Zsoltárok 143,5)

Kincskereső tábori utótalálkozó gyülekezetünkben

Ünnepsésre, hálaadásra, emlékek felidézésére szóló meghívásnak tettek eleget 2009. október 2-án azok a kincskeresők, akik a mögöttünk hagyott tizenöt nyáron egy vagy több alkalommal diákként illetve szolgálóként részt vettek a hittanosok táborában. A nagy érdeklődésre számot tartó eseményen Demeterné Harmathy Zsófia hittanoktató köszöntötte az egybegyűlteket. A kezdetekről szólva elmondta, hogy Istentől kapott indítást olyan gyülekezeti gyermektábor szervezésére, amelyben juliannás diákok és a hatókörünkben működő iskolák hittanos diákjai együtt tölthetnek egy hetet a nyári vakációból, s közelebb kerülhetnek egymáshoz és az Úr Jézushoz. Az első évben (1995) a Nagykőrösre szervezett tábort – majd a következő években Vizsolyba, Újpetrére, Zselickisfaludra szervezett tábort – Isten gazdagon megáldotta. A sok alkotós és szabadidős tevékeny-

ség mellett minden nyáron az Ige maradt a középpontban. A gyermekek már a kezdet kezdetén megértették, milyen nagy kincs ez mindannyiunknak. Innen született a Kincskereső tábor elnevezés. A programok sorában új fejezetet nyitott – új lehetőségeket kínált – Isten Tábora, amelyet 1998 novemberétől kezdődően készítgetett számunkra a mi Urunk. A Tahitófalu Községi Önkormányzattal 1999 április első napjától kezdődően 15 esztendőre köthettünk szerződést e bérlemény hasznosítására; azóta a gyülekezeti gyermek- és ifjúsági táborok nagy részét itt tartjuk. A rövid történelmi visszapillantás után Somogyi Péter vezető lelkipásztor tartott áhítatot a Máté 6,21 igeveris alapján: „*Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is*”. Ezt, a találkozó mottójának is választott aranymondást minden résztvevő átvehette, és hazavihette – emlékül – egy idei kincscsel: a pajzs-

Fotók: Dévai Józsa Gábor

zsal. A bevezető áhítatot egy rövid összefoglaló követte a legutóbbi Kincskereső táborról. Szöllőssy Emőke, aki a kicsik táborvezetője volt az idén, fölelevenítette az öt nap eseményeit, igei üzeneteit a gyerekek válaszolgtatós közreműködésével.

Táboraink fontos életmegnyilvánulása az éneklés. A gyermekmunkások sokat fáradtak az utótálalkozó sikeréért az énekek kiválasztásával, zenei kíséretével is. A régebbi történetekhez járul dallamok ugyanolyan felemelő, örömteli és szívet melengető mó-

don idéztek szép emlékeket, mint a legfrissebbeké. A szemléletformáló, ráhangolást segítő és a közösségformáló szerepük jó bizonyosság lett a zenei hangon elmondott imádság erejére. Az este szép színfoltja volt a régi kincskeresők bizonyágtétele. Közülük többen kiálltak tárasaik elé, és hitvallásszerűen beszéltek e táborok életformáló, Isten útjaira vezérlő, hitet erősítő szerepéről. Megnyerőek, humorosak, hitelesek voltak; fölillantottak valamit Isten tervéről – és e terv megvalósulásáról – életükben. Az évek

*„Az Úr Istennek nagy tetteivel járok;
Mintegy csudává lettem sokaknak, de Isten az én erős bizodalمام.
Megtelik szájam dicsérettel minden napon” (71. zsolttár)*

A fenti Ige összefoglalja röviden gyülekezetünk egyik kedves tagjának, Magyarország legidősebb gyógyszerészének vallomását.

Vajna Istváné dr. Abod Margit 2009 novemberében vehette át a Budapesti Orvosi Egyetem vezetőitől a platinadiplomát. Ezen diploma átadására eddig nem is volt példa, hiszen azt jelenti, hogy 75 évvel ezelőtt elvégzett tanulmányokért vehető át.

Gyülekezetünk közössége nevében testvéri szeretettel és nagy tisztelettel köszöntjük Mancika nénit, aki Isten hálás gyermekeként él közöttünk szellemi frissességben, szüntelen hirdetve Isten jóságát, megtartó szeretetét. Isten gazdag áldását kérjük életére!

Végh Tamásné

során megőrzött humorból is kaptak ízelítőt a résztvevők: szólások, viccek, elszólások kacagatták meg őket.

Nagy érdeklődés kísérte a kezdeteket bemutató fotókiállítást: sokan nézegették az egyes táborok tablóit, és lapozgatták a későbbi évek albumait. Digitális fotókról vetített képeket láthattunk – néhány jeles eseményről videofilmrészleteket. A szülőkkel, szolgálókkal együtt mintegy százhuszat kitevő kincskereső sereg a fehérasztal mellett, szerezetszolgálat keretében folytatta az ünnepséget. A meghitt beszélgetések előtt a gyermekek az „egy mozdulat, egy szó” játékban vettek részt; a családok pedig egy-egy példányt kaptak a TÁBORI HÍRMONDÓ-ból. A Kincskereső táborosok újságja összefoglaló képet ad az idej két tábor (kicsik és nagyok) életéről, az igei alkalmakról, a sport- és kulturális programok, vetélkedők eredményeiről, és közli az először szolgálók bizonyosságtételeit. Ily módon a Kincskereső-utótlátkozó résztvevői feltöltkezve, Isten iránti hálával a szívükben tértek haza otthonaikba.

Dévai-Józsa Gábor

Idős testvérek autós szállítása istentiszteletre

Várjuk azon idős, nehezen mozgó testvérek jelentkezését a Lelkészi hivatalban (személyesen vagy telefonon; név, cím, telefonszám megadásával), akik szeretnék igénybe venni a gyülekezet autós szolgálatát, hogy eljöhessenek a vasárnapi istentiszteletre. Várjuk továbbá autóval rendelkező testvérek jelentkezését, akik szívesen segítenek ebben a szolgálatban.

**Demeter Kornél,
az autós szolgálat koordinátora**

Kovács Gitta ÖRÖK ÉLET

Mióta Krisztusé vagyok,
Nagy a kísértés
Sok a fájdalom,
Mégis boldog vagyok!
Mert ha kérek, kapok.
Testi, lelki békességet.

Mióta Krisztusé vagyok,
Az örök élet felém
Ragyog.
Ezért hálám a legnagyobb!
Boldog vagyok!

Mióta Krisztusé vagyok,
Lehet a betegségem vesztes,
Jöhet a kísértő,
Több ezer éves!

Krisztusommal fenn a mennyben
Örök életem lesz
Tündöklően fényes!

KOMATÁLÁS GYEREKEINK

Szolgálatunk már 5 éve működik a Fasorban. Az anyakört látogató édesanyák egymás segítésére indították ezt a szolgálatot. A született kisgyermek 6 hetes koráig viszünk ebédet hét közben a családnak. Ahogy az édesanya segítségre szorul és kéri, abban az időszakban, a szülőknél és az otthon ebédelő kistestvéreknek.

Jellemzően két egymást követő napot vállal egy szolgáltól, így nem kell minden nap zavarni a családot. Telefonon lehet előre egyeztetni, mit visznek, mikor és hogyan.

A gyermekmegőrzőben a falitáblán van kifüggesztve egy táblázat, ahol fel lehet iratkozni a szolgálatra vasárnaponként. Ott van a kismama elérhetősége, címe. Van úgy, hogy az istentiszteletre hozzuk be az ebédet az édesapának, vagy az édesapa munkahelyére, vagy a szolgáltól édesanya férje viszi el az ebédet, ha nem tud a szolgáltól maga elmenni.

Időközben a gyülekezet vezetésével arra az egyezésre jutottunk, hogy minden közösség maga szervezi meg a komatálást annak a kismamának, aki oda jár. Felmerült ugyanis, hogy ismeretlen édesanyáknak nehéz megszervezni ezt a segítséget, és ez nem szolgáltató, hanem szolgáltól, imádsággal, személyes közösséggel.

Az elmúlt évek alatt szívmengető lista jött létre a komatálás gyerekekből.

Némethné Földváry Zita

Édesanyák, akik részesültek a szolgálatban:

Vitéz Erika, Szabó Szilvi, Szombathné Éva, Gurzó Móni, Gábrriel Dorte, Hajnal Virág, Németh Zita, Nyikos Viki, Péntek Kata, Domján Andi, Czelecz Judit, Kajári Anikó, Zombori Dóri, Pálúr Kori, Lázár Viki, Demeter Zsófi, Nyikos Márti, Pataki Dorka, Sótönyiné Nagy Edit, Szabóné Varga Kata, Halász Csilla, Pauler Ági

A fenti édesanyákon kívül még a következő szolgáltól is csatlakoztak:

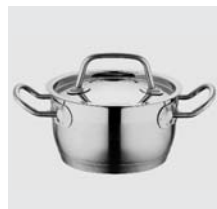
Martinez Márta, Nyikos Ibi, Keresztes Tünde, Dédesi Judit, Jankó-Szabó Ágota, Kovalszki Mari, Tolnay Márta, Dénesné Emőke, Berzsák Kriszti, Sebestyén Helga, Bruckner Szilvi, Literáti Tünde, Rozsinszky Emi, Halász Ági, Lux Éva, Szabó Éva, Südy Zsóka

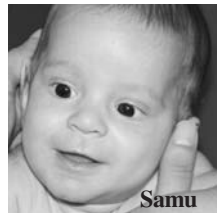
Dani

Máté

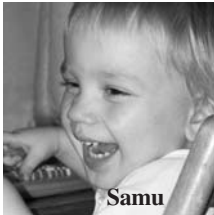
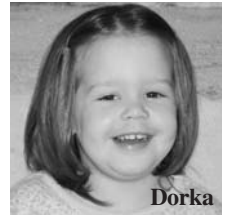
Eszti

Samu

Dani

Vajon
ki lesz
a következő?

Fasori karácsony

Az Úr csodásan működik

Néhány éve már gyerekmunkás vagyok. Komolyan készülök az órákra. Megvizsgál, földre sújt, de fel is emel az Úr ilyenkor. Kivon a sok sürgés-forgásomból, és maga elé idéz.

Felteszi nekem ismét a legfontosabb kérdéseket. Vajon elfordultam minden régi, megítélt bűnömtől? Haladok-e azon az úton, ahová Ő állított, vagy megállok, és „útonálló” leszek?

Isten szentsége nem tűri el a legkisebb bűnt sem, Őelőtte minden bűnünk lázadás. Egyet tehetünk csak, ha ismét és ismét Jézus Krisztushoz megyünk. De jó, ha még megtalálhatjuk a megbánás helyét!

Saul király pályafutása ígéretesen kez-

dődött, mert „...megszállt téged is az Úr lelke..., és más emberré leszel.” Jó királynak indult, szerény volt, de ha kellett, határozott. Egyszer, később erőt vett rajta a dicsőségvágy, saját teljesítményének imádata. Bolond ember az, aki megpróbálja bebeszélni magának, hogy Isten akaratát cselekszi, miközben saját feje után megy, mint ahogy Saul is áltatta magát, pedig egész idő alatt tudta a szíve mélyén, hogy nem azt teszi. Saul látszólag kis dolgokban nem fogad szót Istennek, lépésről lépésre mind jobban belemegy az engedetlenségbe, naponta mindig egy kicsivel több bűnt engedve meg az életében. Iszonyatos véget ért! Összeszorul a szívem, és megrettenek, rádöbbenve, hogy Istennel való kap-

Fotó: D. M.

csolatunkban nincs középút. Ő teljes szívűnket, életünket akarja. Nincsenek egyéni utak, csak „egy út vezet az égbe, a Golgotán keresztül”. A megtérésemkor visszafordultam addigi bűnös utamról, és a bűnbánat gyümölcsei megjelentek életemben. De Isten azóta is formál, és ez olyan örömhír, amit megérteni sem tudok. Jó, hogy nem kell olyanok maradnunk, mint egy vagy öt éve voltunk, hogy járhatunk az Ő nyomdokain, és

tudhatjuk: „*Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem a csúfolódók székére, hanem az Úr törvényében gyönyörködik.*”

Isten gyermekei ezt naponta elkerhetik, és megkapják Tőle.

Még a szolgálattevők és gyerekmunkások is, még én is!

Dicsőség Istennek! Jézus szeret!

Dr. Südy Györgyné

FASORI ZENÉS ESTÉK 2010

HANGVERSENYEK SZOMBATON 18 ÓRAKOR

Március 27. szombat

Pátkai Imre zongoraestje

Május 22. szombat

A norvég Libitum kórus hangversenye

Augusztus 6. péntek

A Dunamelléki Ref. Egyházkerület kántorképző tanfolyamának záróhangversenye

Szeptember 18. szombat

Debreceni Kodály Kórus hangversenye

Október 16. szombat

Kovalszki Mária (zongora) és Fejérvári Zsolt (nagybőgő) kamaraestje

ZENÉS ÁHÍTATOK

A HÓNAP ELSŐ VASÁRNAPJÁN 17 ÓRAKOR

Március 7.

A Fasori gyülekezet kórusa
Vezényel: Székely Gábor

Húsvétvasárnap: Április 4.

Zenés áhítat

a Fasori gyülekezet zenészeivel

Fellépnek: Bakó Levente, Bartus Réka,
Bruckner Sebestyén, Devich Gergely,
Faragó Laura, Hetey-Bakó Teodóra,

Pálúr Johanna, Pálúr Judit,

Rozsinszky Emília, Somogyi Dániel,
Szabó Ferenc, Szemenyei Eszter,

Tolnay Lea, Tolnay Ráchel és Vitéz Júlia

Közreműködnek:

Kovalszki Mária és Pálúr János

Cantate vasárnap: Május 2.

A Budapest-Északi Ref. Egyházmegye kórustalálkozója

Június 6.

Psalterium Hungaricum kórus

vezényel: Arany János

Schütz, Bach, Mendelssohn

Szeptember 5.

A Duna Szimfonikus Zenekar tagjainak kamarakoncertje

Október 3.

Il trionfo del Tempo e del Disinganno

Händel: oratórium két részben

Vezényel: Bán István

November 7.

A soproni Fidelissima vegyeskar

vezényel: Arany János

December 5.

Orgonazene adventben

Pálúr János

*Benkő Gyula volt presbiter a Fasor
és a Julianna Református Általános Iskola régmúltjáról*

A JELENBEN TÖRTÉNNEK CSODÁK

Fotó: D. M.

A presbiteri padosorokban majd minden vasárnap ott ül egy idős úr. Elmúlt nyolcvanéves, azt gondoltam, olyan történeteket mesél a háború előtti és utáni időkről, amelyek mindannyiunk számára például szolgálhatnak. Döbbenetemre és csodálatomra ez az idős úr a jelenbe mutatott. Akkor csillant fel a szeme, amikor Végh Tamás lelkipásztorról, Somogyi Péterről, Somogyi Krisztináról, Lőrinczi Hunorról és Pataki Andrásról beszélt. Végigélte a múlt századot, de azt mondja, a háború után egészen a 90-es évek közepéig a Fasorban alig volt élet. Igaz, ő 1956 után, a leszámolás éveiben került a gyülekezetbe, nem volt szemé-

lyes élménye a legendás Szabó Imre esperes úrról. Időnként furcsa látogatók bukkantak fel, akik egyáltalán nem az Igére voltak kíváncsiak, gyerekzsivajt pedig alig lehetett hallani. Akkor kezdődött a csoda, amikor egy alkalommal hallotta Végh Tamást evangelizálni. Hasznos a múltból tanulni, de tartsuk nyitva a szemünk és a szívünk, mert a jelenben, előttiünk történnek a csodák – szűrtem le a Benkő Gyuszi bácsival folytatott beszélgetésből. Amit egyébként magam is tudtam. Hisz mi az az erő, ami hétről hétre vasárnaponként a férjemmel együtt ide, a Fasorba vonz? S én jövők örömmel, ámulva, némán.

– Nem mi választjuk az időt, hogy hol, mikor lépünk egy közösség életébe. Ön sem a legszerencsésebb időszakban lett tagja a Fasori református gyülekezetnek, 1958-ban, amikor még mindig üldözték a vallást. Fiatalon, 30 évesen lett presbiter. Mit tapasztalt?

– Nagykőrösön jártam református tanítóképzőbe, majd gyógypedagógiai diplomát szereztem, s állami gondozó intézetekben voltam nevelőtanár, igazgató-helyettes, később igazgató. Itt laktam a Damjanich utcában, természetes volt, hogy a gyülekezet tagja lettem. Akkoriban Szamosközi István esperes vezette, akit később püspökké választottak, s mellette szolgált P. Tóth Lajos lelkipásztor.

Szabó Imrével és Dobos Károllyal már nem találkoztam.

– Szabó Imre esperes úr emlékét azért csak őrizték?

– Ő szervezte meg az első budapesti egyházmegyét. Rendkívül sokat dolgozott, sokaknak segített, zsidó gyerekeket mentett, a hátsó épületben, a mai Julianna iskola épületében bújtatta őket. Budapesten két református gyülekezetet tartottak számon. Az egyik a pasaréti volt. Vasárnaponként még a villamosvezető is bement: „Pasarét megálló, Igét hirdet Joó Sándor,” s a jármű kiürült, mindenki leszállt. A másik a Fasori volt. Szabó Imrét sokszor még az utcán is hallgatták hangosítókon. A háború után egyre jobban

ellehetetlenítették, nem hagyták, hogy Dobos Károllyal együtt az ifjúsági és más misziós munkáját végezze. Mindkettőjüket kitelepítették az Alföldre. A Julianna iskoláról alig lehetett hallani ekkoriban. Ahogy az államosításkor bezárták az intézményt, az emléke is feledésbe merült.

– Milyen volt az élet az 50-es, 60-as, 70-es években?

– Szamosközi István volt akkoriban a püspök. Később hívták a Kálvin téri templomba, de nem akart menni. Azt mondta, ez az otthona. Valóban a Fasor adott neki otthon, amikor a kor szokása szerint a lelkészeket ide-oda helyezték, lehetőleg minél távolabb a szülővárosától. Pécsről került ide, Fekete Sándort pedig innen a Dunántúlra küldték. Megszerette a Fasort, de óvatos volt. Nem nagyon kezdeményezett misziós munkát, mert tartott attól, hogy a politika belekapaszkodik. Az istentiszteletek rendben folytak, de nagy gyülekezeti élet nem volt, gyerekek se nagyon jártak ide.

– Eredményes volt az állam vallástiltó politikája?

– Igen. Voltak próbálkozások, de elhaláltak. Az igazság az, hogy sok múlt a lelkipásztorokon. Például P. Tóth Lajos lelkész prédikációin sokkal többek voltak, mert igei központú volt. Tudta ezt Szamosközi István esperes is, ezért kérte fel, s hívta ide Gödöllőről. P. Tóth Lajos kézben tudta tartani a gyülekezetet. Amikor ő hirdetett Igét, 400-nál is többen voltak, egyébként kongott az ürességtől a templom.

– Mi volt P. Tóth Lajos titka?

– Kis túlzással majd leesett a szöszékről, olyan vehemenciával hirdette az Igét. Látszott rajta, hogy valódi Isten-hittel hiszi, amit mond, s ezt az örömét mindenkivel meg akarta osztani. Mi, presbiterek is igyekeztünk helytállni. Betegeket látogattunk, időseket.

Veszélyes volt, pláne, hogy én pedagógus voltam. De sosem szégyelltem, s nem törődtem azzal, a politikai vezetés számon tartja vagy sem. Akiket én ismertem presbitereket, mind kiállt a hitéért. Láttunk gyanús kinézetű embereket, akik azért jöttek, hogy a lelkipásztor figyeljék. Nem az Igére voltak kíváncsiak.

– Mit kapott a Fasortól?

– Nagyon is sokat. Szentgyörgyön születtem, ott jártam templomba. A gimnáziumban a vallásanárunk inkább vicces, humoros ember volt, semmint hívő lett volna. S a faluban a lelkipásztor, a paptanárnak sem voltak igaz, élő hitű emberek. Itt viszont... Azt kell, mondjam, a gyér látogatói szám ellenére még mindig magasabb lelkeségű volt a gyülekezet, mint sok másik az országban. Jobban kellett tudni prédikálni, nem lehetett akárhogy felmenni a szöszékre. Volt olyan lelkész, akit azért küldött el a presbitérium, mert silány prédikációi voltak. Inkább fizette neki a nyugdíjkiegészítést, csak vonuljon nyugalmába. Visszaulva Szabó Imrére, bár ő áldott életű lelkipásztor volt, az ő idejében kicsit divat is volt templomba járni. Minden tisztességes ember ott volt vasárnap délelőtt. De most! Az Igére jönnek. És nem csak vasárnap, hanem a hétköznap estire is. Repes a szívem, amikor látom jönni a sok fiatalt.

– S minek tulajdonítja?

– Végh Tamás, Lőrinczi Hunor, Pataki András, Somogyi Péter szolgálatának, értőn, szeretettel foglalkoznak az ifjúsággal. Sok a konfirmandus gyerek, s itt maradnak utána is. A csoda, a változás akkor kezdődött, amikor a Böszörményi úton meghallottam Végh Tamást evangelizálni. Arra gondoltam, ezt az embert ide kell hozni. Nem kis bonyodalmak árán meghívtam bemutatkozni. Közben a presbiterek egy részével házról házra jártunk, s arról meséltünk a híveknek, milyen gyülekezeti élet indult meg Fóton, ahol Végh Tamás szolgált.

Meggyőző szavazati aránnyal választottuk meg vezető lelkésznek. S mennyire örültem, amikor a fiatal Somogyi házaspár érkezett hozzánk! Tudtam, az ifjúsági munka jó kezekbe kerül. Csak úgy lehet egy közösséget építeni, ha bizalma van a közösség tagjainak egymás iránt, s a

lelkipásztor iránt. És viszont, a lelkipásztornak a gyülekezet iránt. Azt tapasztalom, rajtuk keresztül egymást is jobban megismeri a gyülekezet. Míg korábban csak hidegen biccentettek egymásnak, most szeretettel ölelgetik egymást.

UTÓIRAT

1998-at írtunk, s én tudtam, a nagyobbik fiamnak hamarosan konfirmálkoznia kell. Erre tettem fogadalmat tizenhárom évesen, nem szeghetem meg. Ha már annyi mindent megszegtem addig. Az egyetem óta alig jártam templomba. Otthon esténként elmondtam lefekvés előtt az édesapámtól gyerekkoromban tanult imát, s ha bajban voltam, akkor Isten jutott mindjárt eszembe. De csakis akkor. Imádkoztam és segített. Mivel a Városligetnél laktunk, először a közeli zuglói református templomba futottam, hogy gyorsan megbeszéljem a lelkésszel a teendőket, azután rohanok dolgozni. Éreztem, nincs ez rendben. Nem a helyén kezelem a kérdést, nem kutyafuttában kellene intézni, hanem lelkileg is ráhangolódni. Évekkel később találtam az Igére: „Keressétek először Istennek országát, s az Ő igazságát...”

S lám, vezetve vagyunk. Senkit nem találtam a zuglói lelkési hivatalban. Mivel valami belülről szorított, úgy éreztem, ezt a dolgot el kell intézni, nem lehet halogatni, megnéztem, hol van a közelben református templom. A Fasori volt. Becsöngettem, s egy kedves, mosolygós lelkész fogadott. Elmondtam, hogy a fiamat szeretném konfirmációi előkészítőre beíratni. A részletekre nem nagyon emlékszem, csak arra, hogy amikor már búcsúzni készültem, leültetett a fotelbe. „Imádkozzunk együtt” – mondta, s én engedelmesen ültem, és ismételtem magamban az imádságát. Furcsának találtam, hogy velem, egy hétköznapi halandóval leül külön a lelkész, és imádkozik értem és a családomért. Ő volt Végh Tamás. Jókedvűen jöttem ki az udvarra, s az öröm egész estére bennem maradt. Otthon beszámoltam a történetekről. Inkább neveltünk, semmint értettük volna, mi történt, mi történik. Évekkel később ugyancsak hivatalos ügyben mentem a lelkési hivatalba. Azt mondta: nem lehet véletlen, hogy mi most itt találkozunk. Épp akkor lett volna valamilyen elfoglaltsága, de lemondták, így keletkezett egy üres órája. Nekem ajándékozta. Behívott a szobájába. Leültetett. S rajzolni kezdett.

Ugyanazt a kört és keresztet rajzolta le, mint a most megjelent könyvében. Hol állok én? – kérdezte. Krisztusnak rendeltem alá az életem vagy még nem akarom teljes mértékben neki szánni. Bevallottam, fontos Isten, Krisztus az életemben, de úgy érzem, még nem teljesen engedtem át az irányítást. Még sok mindent akarok én kézben tartani, mert biztosabbnak érzem, ha nálam az irányítás. Megint imádkozott értem. Már nem nevettem. Tudtam, valami elkezdődött bennem. S a változás mélységes szomorúsággal indult. Sok-sok héten, hónapon át. Az a sok bánat leírhatatlan, amit amiatt éreztem, hogy nem Istennek engedelmes életet éltem. Mert nem engedtem a körön belül. Aztán a viharon átragyogott a nap. A Bibliában az Igék egyenesen nekem szóltak, nekem szólnak. Megértettem Pál apostolt, minden kár és szemét, amit addig értéknek tartottam. S amire addig csak másodlagosan figyeltem, az Ige a kincs.

És én is észrevettem, amit Benkő Gyuszi bácsi. Ismerősök vasárnap délelőtt, akikkel szeretettel üdvözljük egymást. Akkor is, ha a Margitszigeten, a trolin vagy az utcán találkozunk. Mert közösség vagyunk. Valami összeköt.

Cseke Hajnalka

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról

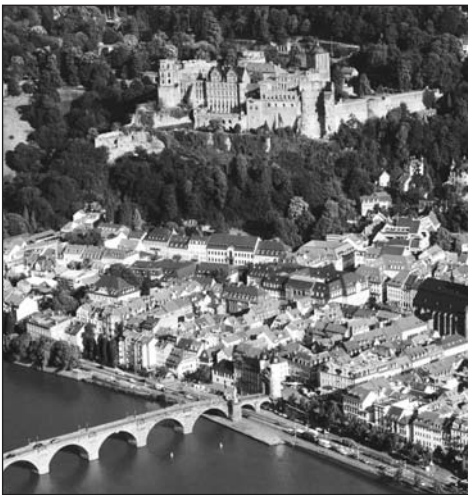
A középületek előtt elhaladó embernek hamar szemébe ötlük nemzeti lobogónk, a háromszínű zászló. Ott leng a trikolór templomunk ormán is. Gyakran megdobogtatja annak szívét, aki reá föltekint: eszébe villanhat múlt, jelen s jövőendő. Ily módon jelképe ez a botra tűzött kelme nemzeti együvé tartozásunknak is. Hitbéli együvé tartozásunk hasonló szimbólumai, szimbolikus könyvei: a Második Helvét Hitvallás (1566) és a Heidelbergi Káté (1563). Mindkettőről szoltunk már – röviden – újságunk 24. számában, Múltidéző rovatunkban. E most induló sorozat írására az a célkitűzés késztetett, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Kátének történetéről – keletkezéséről, későbbi sorsáról és szerepéről – adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté tanulmányozásához. Reménységünk szerint mindebből a reformáció korának páratlan hitbéli gazdagságát fedezhetjük föl. Az egyház hitvallása: az egyház életének az alapja. A hitvallások azért tartoznak szorosan az egyház életéhez, mert az élő hittől elválaszthatatlan annak megvallása. Szívvel hiszünk az igazságra, szánkkal teszünk vallást az üdvösségre (Róma 10,10). Aki hisz, az Isten parancsát, ígérétét komolyan veszi – már Ábrahám is úgy hitt, hogy sorsát, jövőendőjét teljesen rábízta az Úrra. Az Újszövetség a hitet mindig Jézus Krisztussal kapcsolja össze. A Krisztusról szóló vallástétel alapja az, hogy Vele a Szentlélek által belső egységre, közösségre jutottunk, s ezért el tudjuk mondani Óróa, hogy kicsoda – ahogy már az őskeresztyének vallották: Jézus Krisztus Úr. Nem lett tehát a történelem kövülete a Krisztus, nem lett múlt-tá, egy darab történelemmé, hanem él és

uralkodik. Ezt jelenti ki a Lélek ma is minénkünk. Hitünk, hitvallásunk pedig válasz Isten megszólítására. Pál apostol a leveleiben a hit és a megigazulás viszonyára helyezi a hangsúlyt: az igaz ember hitből él – írja egy ótestamentumi Ige idézésével (Róma 1,17). A törvényből és cselekedetekből való megigazulást tehát felváltja a kegyelemből és hit által való igazság; vagyis: egyedül a Krisztus az, aki az üdvösséget adja az embernek. Bizony nagy ajándék ez! Boldog, aki vele, ekképpen él!

A legtöbb hitvallás közvetlen kiváltója – különös módon – a tévtanítás volt. A félreértett és a hagyományozódás során eltorzult más evangéliummal szemben a hitvallások jelentettek kerítést az egyházra bízott üzenet körül. Olyan mércét is jelentettek, amelyeken meg lehetett próbálni a lelkeket (1János 4,1). A tévtanítókkal szemben az óegyház zsinatokon határozta meg a maga hitvallásait. Ily módon az egyetemes hitvallások egyetemes zsinatokon születtek. Ezeket a keresztyénség egész családja elfogadja – ilyenek: a 325-ben, illetve 381-ben elfogadott Nicea-Konstantinápolyi Hitvallás, a 431-es efézusi és a 451-es kalcedóni hitvallás. Az Apostoli Hitvallásról is mondhatjuk ezt – noha a keleti egyház nem vallja magáénak. A felekezeti hitvallások egy része nemzeti hitvallás is volt a 16. században; más részük azonban – így a Heidelbergi Káté is – lokális jellegén túllépve több nemzeti egyház által elfogadott hitvallás lett. Azt tükrözi, hogy az egyház újra felfedezte a Krisztus titkát – és megvallotta azt. Mi, mai keresztyének ehhez a Hitvalláshoz mérjük hozzá a hitünket, hiszen ez a Hitvallás az Íráshoz méri magát.

Így tekintünk Heidelberg örökségére!

Heidelberg Németország egyik legszebb városa, a Neckar folyó partján épült. Nemcsak a középkori várból továbbépült kastélya, az ó- és újvárost összekötő hídja, régi korokat idéző épületei és templomai híresek, hanem régi egyeteme is, amelynek az évszázadok alatt mindig volt magyar diákja is. Ez a város az akkori, Rajna menti Pfalz fejedelemség fővárosa volt. Mivel a fejedelmek szigorúan ragaszkodtak a római-katolikus egyház tanaihoz, és nem engedték meg az evangélium szabad hirdetését országukban, a – lutheri irányú – reformáció elég későn, 1545 táján terjedt el a választófejedelemségben. A reformáció diadala a kálvini felfogású fejedelem, III. Frigyes nevéhez fűződik. A békés állami élet megteremtése érdekében mindenekelőtt a vallási ügyek rendezésén buzgólkodott; néhány év alatt az egész országban bevezette a kálvini reformációt. A templomokból eltávolíttatta a képeket, szobrokat, új istentiszteleti rendtartást készíttetett, amelyben jóformán csak az igehirdetés és az imádság voltak az istentisztelet részei. Az üldözött holland és

Heidelberg látképe

francia kálvinista prédikátorokat és tanítókat nagy számban alkalmazta a nép tanítására. A teljes állami és vallási egység megteremtésére pedig egy pontos és világos hitvallást készíttetett. E hitvallás megfogalmazását a heidelbergi egyetem tudós tanáira bízta a fejedelem. Innen van az elnevezés is: Heidelbergi Káté. A reformáció tanainak elkötelezett tudósai nagy hittel és felelős gonddal foglalmazták meg a tanításra alkalmas Káté kérdéseit és feleleteit. Közülük ketten máig fennmaradóan a Heidelbergi Káté szerzői, meg-
szövegezői lettek.

Egyikük, Ursinus Zakariás (1534–1583) Melancthon Fülöp tudós tanítványa volt, akire sorsa hányattatásaiban fölfigyelt III. Frigyes, és meghívta őt professzornak. A másik szerző Olevianus Gáspár (1536–1587), Kálvin egykori tanítványa, aki latin nyelvtanár, nagy egyházpolitikus s egyben a fejedelem udvari papja is volt. Följegyezték róla, hogy amikor halálos ágyán azt kérdezték tőle, hogy hiszed-e mindezeket, ő így válaszolt: certissimus (a legbiztosabban).

Amikor teljesen készen állt a hitvallási irat szövege (1562), III. Frigyes zsinatot hívott egybe Heidelbergbe, és oda a professzorokon kívül meghívta egész Palatinus püspökeket, főlelkészeit. A korábban sokak által véleményezett Kátét maga a fejedelem mutatta be. Az én Kátém is – mondta. A zsinat tagjai nyolcnapi tanácskozás után teljes egyetértéssel elfogadták azt, és az 1563. évben három kiadás készült belőle. Eme harmadik egy egyházi rendtartásba foglalva jelent meg, és ebben szerepel a 129 kérdés-felelet 52 úrnapijára történő felosztása is. Az 1948-ban kiadott református énekeskönyvünk hitvalló dicséretei és lelki énekei (201–512) is e felosztás szerint tagolódnak.

Összegyűjtötte : Dévai-Józsa Gábor

Folytatjuk a következő számban.

FELSŐPATONYTÓL FEKETEGYARMATIG

Határon túli evangélikáció

Többször is olvashatjuk a hirdetőlapon, hogy evangélikációs szolgálatra utazom. Ezek között több a határon túli magyar területeken történik. Mi ennek a háttere? – Isten küldése.

Fiatalabb lelkészársam megérkezett a gyülekezetbe, és átvette a gyülekezet-szervezési feladatok nagy részét. A presbiteri döntést követően, amikor a váltás megtörtént, 10 napon belül Felvidékről, Kárpátaljáról és Délvidékről kaptam hívást szolgálatokra, hamarosan az erdélyi részről is jelzés érkezett. Megértettem, hogy időm egy részét ezekre a szolgálatokra kell fordítanom. A gyülekezet vezetése, a lelkész-gondnoki közösség és a presbitérium úgy tekint ezekre a szolgálatokra, mint gyülekezetünk külső missziójára.

Így jutottam el karácsony előtt a Pozsony melletti Felsőpatonyba. A két kisgyermekes fiatal lelkész házaspár hívott meg bennünket feleségemmel négynapos evangélikációra. Különös élmény volt a csallóközi magyar községben szolgálni, ahol a szép régi, de kis templomba a református hívek mellett a katolikusok is jártak az esti alkalmakra. Feleségem több – nehéz helyzetben lévő – aszszony lelkigondozását végezte, valamint kiváltotta a fiatal lelkész négy gyermekei mellől, így ő is ott tudott lenni a lelki programon. Abban is megegyeztünk, hogy húsvét–pünkösd között folytatjuk újabb három nappal a megkezdett szolgálatokat, közben pedig a pozsonyi lelkész kör házaspárjaival is találkozunk. Szeretnénk átadni az itthoni tapasztalatokat a gyülekezetépítés terén, és tájékozódni testvéreink helyzetére, örömei-gondjai felől.

Miközben e sorokat írom, a nagy hava-

zás idején, elindulok Arad mellé, Feketegyarmatra. Érdeklődve várom, hogy rendezti Isten szeretete a programot. Annyit tudok, hogy ott is lesz lelkészi találkozó. Úgy tűnik, hogy kis könyvvel és a lelkészársakkal való találkozásokkal többet jelentenek az utak, mint csupán egy-egy kis községben néhány napi evangélikációs szolgálatot.

Folynak az egyeztetések a kárpátaljai Visk lelkipásztorával, lehet, hogy a nagyhéten egészen nagypéntekig ott leszek. Húsvétra igyekszem vissza, hogy együtt ünnepeljük Urunk feltámadása örömnepét. A délvidéki Szabadkára is készülök, de össze kell egyeztetni az itthoni szolgálatokkal is ezeket az utakat. Délvidéken Papp Richárd presbitériumunk zentai feleségével, Virággal régóta szorgalmazza, hogy segítsen gyülekezetünk elsőrenden lelkileg, de talán még anyagilag is a meglehetősen magukra hagyott gyülekezeteknek. Az ottani látogatás ennek felmérésére is lehetőséget ad.

Szeretettel köszönöm a belföldi és „külföldi” magyar gyülekezetekben végzett és végzendő igehirdetések imádságos gyülekezeti háttér szolgálatát. Végezzük együtt Istentől kapott szolgálatunknak ezt a szeletét is! Megígérem, beszámolok a folytatásokról is, hogy dicsőíthessük Urunkat, ahogyan kibontja a terveit, és felhasznál bennünket is ezek megvalósításában.

Végh Tamás lelkipásztor

Tilos imádkozni a focipályán?

*Kemény büntetés várhat
a szabálytalankodó ghánai focistákra*

Ami sokaknak megindító tanúságtétel, a FIFA-nak elítélendő provokáció. A labdarúgó-világszövetség számúzná a vallási megnyilvánulásokat a focipályáról, a magyarokat az őszi U20-as világbajnokságon legyőző ghánai csapat viszont erre látványosan fittyet hányt.

A Magyarország–Ghána mérkőzés után olyasmi történt az egyiptomi stadionban, amire eddig nem sok példa akadt. Miután az afrikaiak 3:2-re legyőzték a mieinket, a nyertes csapat tagjai letérdeltek, és legalább egy percig különös szertartásba fogtak. Kezüket az égnek emelték, és egyikük vezényletével foháskodásba kezdtek. A magyar riporter erre jószerivel hüledezni kezdett, és azt latolgatta, hogy a játékosok vajon imádkoznak-e. A végén, amikor

többen keresztet vetettek, minden kétséget kizáróan kiderült: ez bizony így van. Nem is csoda: az afrikai ország 70 százaléka keresztény, sőt a megannyi klub között létezik egy Catholic Stars nevű focicsapat is.

A mostani világbajnokságon még arra is volt példa, hogy az egyik – kolumbiai – bíró a mérkőzés után szintén keresztvetéssel tett tanúságot hitéről. Nos, ezt nem biztos, hogy jól tette – legalábbis a FIFA legutóbbi rendelkezése szerint. A labdarúgó-világszövetség ugyanis épp idén nyáron hozott határozatot, melyben megtiltotta a hitbeli meggyőződés bármilyen kifejezését a futballpályákon. A vallási jellegű diszkrimináció tilalma – történjen az a sportolók vagy a nézők részéről – már eddig is szerepelt a FIFA alapszabályában; megszegői súlyos

pénzbüntetésre számíthatnak. Arra viszont eddig még nem volt példa, hogy a szervezet számúzza a hit megváltását a pályákról.

Az intézkedés kiváltó oka az volt, hogy az idei latin-amerikai Konföderációs Kupa győzteseiként a brazil csapat egyes tagjai egyértelmű tanúságot tettek hitükről. A közismerten mélyen hívő Kaká például mezét felhúzza mutatta meg a nézőknek „Jézushoz tartozom” feliratú trikóját. Ezen a súlyos eseten a dán futbalszövetség úgy bepöccent, hogy hivatalos tiltakozást nyújtott be a FIFA-hoz. „Nem hiszem, hogy a sportnak és a hitnek olyan mértékben kellene keverednie, hogy az hovatovább vallási demonstrációba torkolljon. Amennyire elutasítjuk a politikai megnyilvánulásokat, ugyanúgy el kell vetnünk a vallásiakat” – mondta Jim Stjerne Hansen, a dán szövetség elnöke.

A FIFA arra nem vette a bátorságot, hogy komoly szankciót hozzon a brazilok ellen, ám figyelmeztette a dél-amerikai csapatot, hogy ilyesmi többet ne forduljon elő, és alapszabályába belevette: tilos a mez alatti trikón bárminemű – politikai, reklámízű vagy vallási – szlogen feltüntetése; a rendelkezés megszegőit pedig a jövőben megbüntetik.

Az úgy értelemszerűen nagy vihart váltott ki a hívő sportolók körében. „Ha az imádkozás helytelen dolog, szeretném tudni, mi elfogadható cselekedet. A FIFA-nak sokkal inkább az erőszakos viselkedés miatt kellene aggodalmaskodnia. Azt gondolom, mindenkinek joga van úgy adni hálát Istennek, ahogy ő akar” – nyilatkozta Nicola Legrottagliea, a Juventus hívő hátvédje, aki a közelmúltban könyvet is írt arról, hogyan találta meg Istent, s ez mit jelentett a személyes életében és sportolói pályafutásában.

Szőnyi Szilárd

Beszélgétek el fiaitoknak...!

Kálvin hagyománya

BUDAPESTI TÖRTÉNETI MÚZEUM –
VÁRMÚZEUM

(I., Szent György tér 2. E épület, www.btm.hu)

MÁRCIUS 21-IG

A hagyományról azt mondja a Pallas Nagy Lexikona, hogy közértelemben nemzedékről nemzedékre átszálló, szájról szájra adott történet, tanítás. Hogy adja-e még tovább Kálvin tanításait apa a fiának, azt pontosan nem tudom megmondani, csak az eredményből sejthető: nem olyan nagyon. A Történeti Múzeum megállási pontot rendelt el számunkra mindenesetre, hogy ezt az öt évszázados hagyományt most újraélesszük.

A *Kálvin hagyománya* kiállítás nem is annyira a nagy reformátor alakjának, mint a reformáció magyar gyökereinek állít elgondolkodtató mementőt: milyen más volna körülöttünk a levegő, ha a kálvini szó olyan élő lenne a mai reformátusok szájában, mint ahogy az néhány mögöttünk álló kegyelmi pillanatban már előfordult, az nemcsak egyházi életünkben hagyna nyomot.

A kiállítás anyaga ötszáz év lenyomata, a hazai reformáció kezdeteitől mutatja be az egyes gyülekezetek ízlésvilágát, tárgykultúráját, mértéktartással párosuló díszítő kedvét. Minden kiállítási tárgy a hajdan volt nemzedékek küzdelmét, igyekezetét és hitét közvetíti a látogatók számára. A református hit szerinti két sákramentum, a keresztség és az úrvacsora kiszolgáltatásának eszközei hú tükrei koruk iparművészetének, s az azokat megrendelő közösség ízlésének, anyagi lehetőségeinek.

Ünnepeik megélése mellett a hétköznapok istentiszteletében gyönyörködve járhatunk. Hitvallásaink emblematisz megjelölési formái mellett természetesen megjelenik a II. Helvét Hitvallás és a Heidelbergi

Katé néhány történeti szempontból is nagy értékű darabja, hazánkhoz kötődő története.

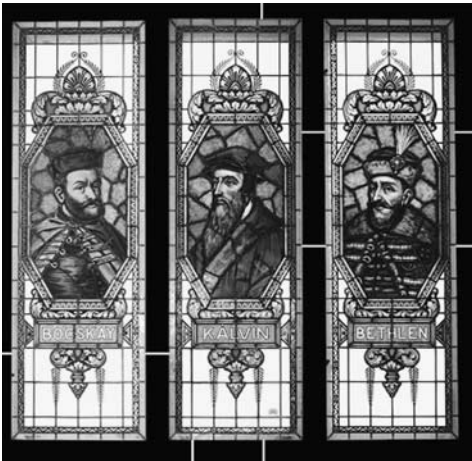
A Dunamelléki Egyházkerület híres-neves templomaiba egymás után léphetünk be a kiállítás segítségével, nemcsak megjelennek a református templomok fontosabb berendezési tárgyai: az úrasztala, a szószék, a festett famennyezet, a perselyek – így a mi fasori perselyünk is –, de virtuális sétát is tehetünk bennük.

Felcsendülnek énekeink, s ahogy a bemutatott festmények, reprodukciók, viseletek képet adnak a református gyülekezetek életéről, templomi szertartásairól, úgy érlelődik bennünk is, újul meg saját hitvallásunk.

Emberi és hitbeli méltóságunkat a műveltségünkől és a hagyományainkból kellene meríteni és növelni. Erre biztat a Vármúzeum kiállítása is: ne feledkezzünk meg arról, honnan jöttünk, hová megyünk, és ki vezetett át mindenben.

TOTA VIDA EST NEGOTIUM CUM DEO!

Király Judit

Boskay, Kálvin és Bethlen

Kedves Gyerekek!

A mostani feladatok sok kézimunkát igényelnek. Az elsőhöz a Bibliádat, a második megoldásához pedig a ceruzáidat kell sokat használnod. Sikeres fejtörést, keresgélést és vidám perceket kívánok a megoldásokhoz:

Zsó néni

1. Bibliai kvíz

1. Hogyan hitték el Jákóbbal fiai, hogy József, a testvérük meghalt?

- a. A ruháját kecskevérbe mártották, így Jákób azt gondolta, vadállat tépte szét.
- b. Megírták József búcsúlevelét, és azt mondták, hogy elüttette magát egy ökrös szekérral.
- c. Azt mondták, hogy kútba ugrott, de hogy melyikbe, azt nem tudják.

2. Hogy nevezi az Ószövetség a Földközi-tengert, amelyet Mózes könyve Izrael egyik határáként ír le?

- a. A Nagy-tenger
- b. Nyugati-tenger
- c. Jónás tengere

3. Melyik nem jele az utolsó időknek?

- a. Az emberek önzőek lesznek, a bűnök elhatalmasodnak.
- b. Az ózonlyuk Európa fölé kerül, és új jégkorszak kezdődik.
- c. Sok hamis próféta támad, és sokakat megtevesztenek.

4. Mit mondott Lázár, miután Jézus feltámasztotta, és előjött a sírból?

- a. „Az igazság odaát van.”
- b. Nem tudjuk, a Biblia nem ír róla.
- c. „Úgy látom, van élet a halál után.”

5. Melyik felsorolás a helyes a szolgálati elhívásokról? „És ő adott némelyeket ...”:

- a. káplánokul, diakónusokul, gondnokokul, harangozókul és kántorokul.
- b. tűzérekül, tisztékül, hadnagyokul, őrnagyokul és ezredesekül.

c. apostolokul, prófétákul, evangélistákul, pásztorokul és tanítókul

6. Hol nevezték a keresztényeket először „keresztényeknek”?

- a. Antiochiában
- b. Konstantinápolyban
- c. A Képes Krónika című könyvben

7. Milyen mélyre süllyedt Nabukodonozor, amikor letaszították a babiloni trónról?

- a. Utcazenélnie kellett Babilonban, hogy megéljen.
- b. Gabonát kellett őrlnie látástól mikulásig egy kézimalmmal – Conan, a barbár mellett.
- c. Fűvet evett a mezőn, és az ég harmata öntözte testét.

8. „Nem erővel, és nem hatalommal, hanem ...” – mondja az Úr.

- a. véres verítékkal
- b. úriemberhez méltón
- c. az én Lelkemmél

9. Mi történt Fülöppel, miután az etióp

kingcstárnok megtért és megkeresztelkedett?

- a. Elragadtattott az Úr Lelkétől.
- b. El volt ragadtatva az Úr Lelkétől.
- c. Megállított egy másik szekeret, mert megértette, hogy stoppolásos evangélizációra hívja az Úr.

10. Miből tudta meg Eszter királyné, hogy bár hívatlanul ment a király elé, mégis beszélhet vele?

- a. Zöld lámpa villant a liftajtóban.
- b. A király kinyújtotta felé az aranypalcáját.
- c. A biztonsági őr felemelte a sorompót előtte.

A megoldásokat **március 14-ig** leadhatod a nevedre az irodában. A lapodon szerepeljen a neved, életkorod, telefonszám és/vagy email-cím, amin el lehet téged érni.

Mindenki, aki legalább 5 kérdésre jó választ ad, jutalmat kap. A hibátlan megfejtők közül egy valakit kisorsolunk, aki ajándékot is kap.

2. Ha kiszínezed a képet a jeleknek megfelelő színekkel, meglátod, hogy a gyümölcsökön kívül mit köszönhetünk még Istennek.

○ blue △ red ▲ brown ● yellow
○ kék △ piros ▲ barna ● sárga

NAGYHÉT–HÚSVÉT–PÜNKÖSD ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

Április 2., Nagypéntek

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
este 6 óra úrvacsorás istentisztelet

Április 4., Húsvétvasárnap

reggel 8 óra úrvacsorás istentisztelet
de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Április 5., Húsvéthétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
este 6 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 13., Áldozócsütörtök

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
este 6 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 23., Püstkösdvasárnap

reggel 8 óra úrvacsorás istentisztelet
de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 24., Püstkösdhétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

NAGYHETI ELŐKÉSZÍTŐ ALKALMAK

Március 29-től április 1-jéig
csütörtökig minden este 6 óraker

KERESZTELÉS

Minden hó 1. és 3. vasárnapján tartunk
keresztelési istentiszteletet.

A szülőknek, keresztszülőknek
fogadalomtételükre való felkészüléséhez
két előkészítő alkalmat tartunk:

a keresztelés hetében **kedden és csütörtökön**
17.30 órai kezdettel.

FELNŐTT KONFIRMÁCIÓI

Március 28. vasárnap de. 10 óra

ÚRVACSORAI ISTENTISZTELETEK

Minden hó utolsó vasárnapján de. 10 óraker
és 17 óraker tartunk úrvacsorai isten-
tiszteleteket. Mindkét időpontban ugyanaz az
igehirdetés hangzik el a templomban.

KÖZÖS GYŰLEKEZETI CSENDESHÉT SÁTORALJAÚJHELYEN

Augusztus 2–8-ig, hétfőtől vasárnapig

IFJÚSÁGI EVANGÉLIZÁCIÓ

2010. május 16-án, elsősorban a még el nem
kötelezettek számára

KERESZT-KÉRDÉSEK

10 hetes evangélizációs bibliai tanfolyam

Vasárnaponként este 6 órától

Kezdő alkalom: március 21., vasárnap

EGYÉB ALKALMAINK

- **Férfi bibliaóra** minden hó első keddjén
du. 6 óraker
- **Pároskör** minden hó harmadik péntekjén
du. 6–8 óráig – gyermekmegőrzéssel
- **Baba-mama-kör** minden hó első és har-
madik csütörtökjén de. 9.30–11.30 óráig – gyer-
mekmegőrzéssel
- **Női imakör:** minden hó 2. és 4. péntekjén du.
1/2 7–8 óráig.
- **Női kör:** minden hó 2. szombatján du. 4–6
óráig.
- **Párápoló tanfolyam:** minden hó 1. hétfőjén
du. 6 óraker.
- **Skót Misszió** (VI. ker., Vörösmarty u. 51.)
szerdán du. 3 óraker bibliaóra

FIATALOK KONFIRMÁCIÓJA – HITVALLÁS ÉS FOGADALOMTÉTEL

Május 16. vasárnap de. 10 óra

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség
időszakos kiadványa.

Felelős szerkesztő: Devich Márton

1071 Budapest, Városligeti fasor 5.

Tel.: 342-7311

e-mail: hivatal@fasor.hu • weboldal: www.fasor.hu